

εργατική αλληλεγγύη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

No 1355, 3 Γενάρη 2019

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

1919 - 2019 Πριν 100 χρόνια
ιδρυόταν η επαναστατική Τρίτη Διεθνής

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ!

Να ετοιμαστούμε για
μια εκρηκτική χρονιά
Η άποψή μας

σελίδα 2

ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ
ΚΑΤΑ ΤΟΥ
ΦΑΣΙΣΜΟΥ ΚΑΙ
ΤΟΥ ΡΑΤΣΙΣΜΟΥ

2019

16 ΜΑΡΤΗ

Για ένα κόσμο χωρίς
νεοναζί και ρατσισμό
Τσακίστε τους φασίστες
Ανοιχτά σύνορα

Ελλάδα, Βρετανία, Γαλλία, Γερμανία, Δανία,
Ελβετία, Αυστρία, Πολωνία, Ολλανδία,
Κύπρος, ΗΠΑ, Καναδάς, Αυστραλία, Ν.Κορέα

Κίνηση ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ
ΡΑΤΣΙΣΜΟ - ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ

ΚΕΕΡΦΑ

Γυρίστε στις σελίδες 8, 9

2018

Η χρονιά του Μάη 68 που τον έκανε ξανά επίκαιρο

Το 2018 ήταν η χρονιά που τιμήσαμε τα 50 χρόνια από τον παγκόσμιο Μάη του 1968, που ξεκίνησε από το Παρίσι αλλά απλώθηκε σε όλες τις ηπείρους, μέσα σε μια περίοδο που οι σιγουριές της χρυσής εποχής του καπιταλισμού έφταναν στο τέλος τους και η σταθερότητα του ιμπεριαλισμού κλονιζόταν. Αλλά το καλύτερο αφιέρωμα στο Μάη του '68 μας το έφεραν οι δρόμοι. Το μήνυμα της επικαιρότητας της εξέγερσης δεν μας το έφερε η ιστορία, αλλά η πραγματικότητα της χρονιάς που πέρασε. Το 2018 κλείνει με τα Κίτρινα Γιλέκα να μας εύχονται καλή χρονιά στα οδοφράγματα του Παρισιού και τον Μακρόν κλεισμένο στο προεδρικό μέγαρο. Κλείνει με τον Τραμπ να ξηλώνει τον στρατηγό που είχε βάλει για Υπουργό "Άμυνας" και να αποσύρει τα αμερικάνικα στρατεύματα από τη Συρία. Κλείνει με τα χρηματιστήρια σε όλο τον κόσμο να καταγράφουν τις χειρότερες απώλειες της τελευταίας δεκαετίας.

Στα τέλη Μάρτη ξεκίνησε η μεγάλη απεργία των σιδηροδρομικών στη Γαλλία με μια μέρα κοινής δράσης για στήριξη του αγώνα τους. "Η CGT εκτιμά ότι ένα εκατομμύριο συμμετείχαν στην απεργία που είχαν καλέσει αρκετά από τα συνδικάτα του δημοσίου στις 22 Μάρτη και μισό εκατομμύριο βγήκαν στους δρόμους". Ο Μακρόν παρουσιαζόταν ως ο πρόεδρος που είχε λευκή επιταγή να σταματήσει τους αγώνες και οι σιδηροδρομικοί ως μειοψηφία που υπεράσπιζε κεκτημένα. Αλλά το Μάη ανοίγει και το μέτωπο των φοιτητών, ενώ βγήκαν σε απεργία και οι εργαζόμενοι στην καθαριότητα. Η συμμετοχή είναι σχεδόν απόλυτη, τα σκουπίδια στο Παρίσι έχουν αρχίσει να συσσωρεύονται και γίνεται όλο και πιο αισθητή και σε άλλες πόλεις... Παράλληλα συνεχίζονται οι απεργίες στην Air France. Η ηγεσία των συνδικάτων συνέχισε τις 48ωρες απεργίες μέχρι και το καλοκαίρι αλλά δεν τόλμησε να απλώσει τη μάχη σε άλλους χώρους. Τα Κίτρινα Γιλέκα δεν άργησαν να πάρουν τη σκυτάλη.

Αγώνες των γυναικών

Η χρονιά ήταν σημείο καμπής για τους αγώνες των γυναικών σε όλο τον κόσμο. Τα τέλη του 2017 έφεραν την έκρηξη του #metoo και το 2018 οι αγώνες έγιναν μαζικοί και έφτασαν μέσα τους εργατικούς χώρους.

Η 8 Μάρτη του 2018 στην Ισπανία "καταγράφεται ως ιστορικό γεγονός. Υπολογίζεται ότι βγήκαν στους δρόμους 5 με 6 εκατομμύρια. Η μέρα μετατράπηκε πρακτικά στη μεγαλύτερη απεργία τα τελευταία 6 χρόνια, από τότε που η συνδικαλιστική γραφειοκρατία κάλεσε την τελευταία γενική απεργία. Την τελευταία στιγμή κυριολεκτικά, οι μεγάλες συννομοσπονδίες UGT και CCOO κάλεσαν δώρες στάσεις εργασίας ανά βάρδια γιατί έβλεπαν να τους φεύγουν μέσα από τα χέρια οι εργατικοί χώροι. Έστειλαν μάλιστα ειδική οδηγία στα στελέχη τους να δώσουν μάχη να πείσουν τον κόσμο να κάνει απεργία μόνο δύο ώρες και να γυρίσει στη δουλειά. Αλλά ήδη σε χώρους όπως τα σχολεία, τα πανεπιστήμια και οι συγκοινωνίες οι εργαζόμενες κι οι εργαζόμενοι είχαν αποφασίσει για 24ωρη. Από το πρωί της μέρας άρχισαν να κλείνουν οι χώροι και οι γυναίκες να συγκεντρώνονται στις πύλες των νοσοκομείων. Στην Ανδαλουσία η τηλεόραση έπαιζε μαύρο το πρωί γιατί έτσι αποφάσισαν οι εργαζόμενες που βγήκαν σε απεργία."

Συνέχεια στη σελ. 7

Να ετοιμαστούμε για μια εκρηκτική χρονιά

Το 2019 ξεκινάει με έναν ορίζοντα φορτωμένο μαύρα σύννεφα για τους από πάνω και ελπίδες για αντεπίθεση των από κάτω, σε διεθνή κλίμακα. Σύμβολο αυτής της εικόνας στην αυγή του νέου έτους είναι σίγουρα η Γαλλία με τα Κίτρινα Γιλέκα στους δρόμους ακόμη και το Σάββατο 29 Δεκέμβρη και τον Μακρόν ανήμπορο να τα σταματήσει είτε με την καταστολή, είτε με παραχωρήσεις. Αλλά δεν είναι η μόνη.

Οι οικονομικές ανησυχίες για όλες σχεδόν τις άρχουσες τάξεις καταγράφηκαν παραστατικά από την πτώση των χρηματιστηρίων. Η μητέρα της κερδοσκοπίας, η Γουόλ Στρίτ της Νέας Υόρκης είχε το χειρότερο Δεκέμβρη από τη δεκαετία του 1930, ενώ ακόμη και τα χρηματιστήρια της ανερχόμενης Κίνας έκλεισαν τη χρονιά με απώλειες 25% - που σημαίνουν ότι 2,3 τρισεκατομμύρια δολάρια έγιναν καπνός!

Και δεν πρόκειται μόνο για ζημιές στον αφρό του τζόγου. Ο πανικός των κερδοσκόπων έχει σαν υπόβαθρο τις ανησυχίες για μια νέα βουτιά στην παγκόσμια οικονομία. Ήδη μέσα στο τρίτο τρίμηνο του 2018 μεγάλες οικονομίες που αντιπροσωπεύουν το 15% του παγκόσμιου ΑΕΠ (Ιαπωνία, Γερμανία, Ιταλία, Σουηδία, Ελβετία) βρέθηκαν σε κάμψη της οικονομίας τους. Ένα θηριώδες 82% των οικονομικών διευθυντών στις επιχειρήσεις των ΗΠΑ υπολογίζει ότι έρχεται ύφεση το αργότερο το 2020.

Μαζί με αυτές τις μαύρες προβλέψεις συμβαδίζουν οι φόβοι για την αδυναμία των κλασικών μηχανισμών του κράτους να διαχειριστούν μια νέα οικονομική κρίση. Στις ΗΠΑ ο Τραμπ συγκρούεται με τον διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας που ο ίδιος διόρισε: άνοδο των επιτοκίων εφαρμόζει η Fed, αυτό είναι καταστροφή λέει ο Λευκός Οίκος. Στην Ευρώπη οι αδυναμίες

*Οι από πάνω δεν μπορούν
όπως πρώτα,
οι από κάτω θα τους
αλλάξουμε τα φώτα*

είναι ακόμη πιο χτυπητές. Δεν είναι μόνο η Βρετανία και η Ιταλία που δίνουν αβεβαιότητα στις προοπτικές, καθώς η μια έχει το ισχυρότερο χρηματοπιστωτικό κέντρο, το Σίτι του Λονδίνου, αλλά φεύγει από την ΕΕ, ενώ η άλλη έχει τις πιο αδύναμες τράπεζες αλλά μένει. Ο ίδιος ο γαλλογερμανικός άξονας τρίζει με την Μέρκελ υπ' ατμόν και τον Μακρόν σε απόγνωση.

Οργή

Ο χειρότερος εφιάλης, όμως, για τους διαχειριστές του συστήματος είναι η συσσωρευμένη οργή της εργατικής τάξης και των φτωχών. Οι δρόμοι στο Παρίσι, στη Μασαλία και τις άλλες γαλλικές πόλεις δείχνουν τι μπορεί να ξεσπάσει μέσα στο επόμενο διάστημα. Οι διαδηλωτές στους δρόμους της Βουδαπέστης δείχνουν ότι ούτε οι πιο ακροδεξιές κυβερνήσεις δεν λύνουν αυτό το πρόβλημα για τις άρχουσες τάξεις. Και η Αμερική του Τραμπ δεν εξαιρείται από αυτή την προοπτική.

Στις ΗΠΑ υπάρχουν 3000 κομητείες-περιφερειακές διοικητικές ενότητες. Από αυτές μόνο οι 75 έχουν ισχυρή οικονομική δραστηριότητα που εξασφαλίζει το 50% των νέων θέσεων εργασίας. Στις άλλες το κυνήγι μιας θέσης εργασίας είναι δύσκολο. Παντού οι ανισότητες ανεβαίνουν και η φτώχεια απειλεί μεγάλα τμήματα του πληθυσμού. Στο Ντάλας του Τέξας ο διοικητής της τοπικής Fed ομολογεί ότι το ένα τρίτο σχεδόν των μαθητών μεγαλώνει

σε συνθήκες φτώχειας. Ο ομολογός του στη Βοστώνη ψάχνει προγράμματα που να αποτρέπουν νεολαίους από την εμπλοκή σε εγκληματικές δραστηριότητες. Οργανωμένες εργατογειτονιές σαν τα banlieues στο Παρίσι υπάρχουν παντού.

Μέσα σε αυτό το τοπίο, τα αφηγήματα στην Ελλάδα για έξοδο από τα Μνημόνια μοιάζουν με χλωροφόρμιο που δεν μπορεί να σβήσει την οργή. Η Νέα Δημοκρατία υπόσχεται ότι θα οδηγήσει την οικονομία σε πραγματική ανάκαμψη εφαρμόζοντας τις συνταγές που ήδη οδηγούν διεθνώς σε ύφεση. Από τη μια μεριά κατηγορεί τον ΣΥΡΙΖΑ ότι «έκοψε δέκα και τώρα δίνει πίσω μόνο ένα» και από την άλλη προωθεί ένα πρόγραμμα που κόβει άλλα δέκα και καταγγέλλει την «παροχολογία». Όλη η σχιζοφρένεια των οικονομικών επιτελείων μαζεμένη και πασπαλισμένη με βρυκολακισμένες φαντασιώσεις για τον Μεγαλέξανδρο που θα μας σώσει με το όνομα της Μακεδονίας.

Ο ΣΥΡΙΖΑ που κάποτε υποσχόταν ότι θα αξιοποιήσει κάθε ρωγμή της ΕΕ για να βελτιώσει τη θέση των αδικημένων, τώρα κοιτάζει με δέος τα ρήγματα που συγκλονίζουν τους ευρωπαίους φίλους του. Ο Αλέξης Τσίπρας υποδέχεται σε λίγες μέρες την Μέρκελ στην Αθήνα όπως αγκάλιαζε τον Μακρόν στην Πνύκα πριν από λίγους μήνες. Συμβουλεύει τον Κόρμπιν να βοηθήσει να μείνει η Βρετανία στην ΕΕ και έχει μόνο ανησυχίες μπροστά στα Κίτρινα Γιλέκα. Το «κόμμα των κινημάτων» τώρα δεν θέλει να τα βλέπει ούτε από μακριά. Το μόνο που θέλει είναι να αναθερμάνει τις αναμνήσεις από τις παλιές περγαμηνές του τόσο ώστε να σταθεί όρθιος εκλογικά και να συνεχίσει τη δεξιά διαχείριση που φτάνει ως τις συμμαχίες με τον Τραμπ, από τα Βαλκάνια μέχρι το Ισραήλ.

Ξεκινάει μια χρονιά με μεγάλες δυνατότητες να ξεδιπλωθούν κινηματικά οι ελπίδες της εργατικής τάξης για έξοδο από την κρίση. Και με μεγάλες προκλήσεις για μια Αριστερά ικανή να στηρίξει τα εργατικά ξεσπάσματα και να τα οδηγήσει σε αντικαπιταλιστική προοπτική. Πρέπει να ετοιμαζόμαστε για μια εκρηκτική χρονιά. Οργανώνοντας τα άμεσα βήματα των εργατικών αντιστάσεων σε όλα τα μέτωπα-απεργιακά, αντιρατσιστικά, αντιφασιστικά, αντιεθνικιστικά, αντισεξιστικά. Και επιμένοντας ότι η ενίσχυση και η σύνθεση όλων αυτών των βημάτων χρειάζεται δυνατή επαναστατική αριστερά.

Εκατό χρόνια μετά τη δολοφονία της Ρόζας τον Γενάρη του 1919, το δίλημμα «Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα» ξεπροβάλλει ξανά μπροστά μας. Και δεν αρκεί να τιμήσουμε την επέτειο από την ίδρυση της Τρίτης Διεθνούς που ερχεται τον Μάρτη. Χρειάζεται να χτίσουμε την επαναστατική παράδοσή της ξανά οργανώνοντας βήμα-βήμα τις μάχες του 2019.

27/12, Συνεργείο της Εργατικής Αλληλεγγύης στη συγκέντρωση των συνταξιούχων της ΕΤΕ

ΓΙΟΡΤΗ
ΓΙΑ ΝΑ ΕΝΙΣΧΥΣΟΥΜΕ ΤΗΝ
ΕΡΓΑΤΙΚΗ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

ΡΟΜΑΝΤΣΟ στην οδό
Αναξαγόρα 3-5
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18 ΓΕΝΑΡΗ, 9μμ

funk/soul, jazz, rock n' roll
ΜΕ ΤΟΥΣ DELIGHT

φαγητό, ποτό / τιμή ενίσχυσης 10€ www.sekonline.gr sek@otenet.gr τηλ. 210 5221509

**Ρεμπέτικο
Παραδοσιακό γλέντι
με ζωντανή μουσική
για την εφημερίδα**

**ΕΡΓΑΤΙΚΗ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ**
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΕΡΓΟ
ΕΚΔΟΣΗ 1917
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΗ
ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΕΚΔΟΣΗ 1917

Γιορταζουμε και παλεύουμε μαζί

**Σάββατο 12 Γενάρη. Ώρα 21.00μμ.
Πολιτιστικός Πολυχώρος
"Μάνος Λοΐζος"** (Λεωφ. Θηβών 245, Νίκαια)

**Αγωνιζόμαστε
Γιορτάζουμε MAZI**

**Παρασκευή
4 / 1
8μμ**

Γιορτή
για να ενισχύσουμε την
εργατική αλληλεγγυή

Αγ. Ανάργυροι Πολιτιστικός χώρος Πευκώνας

Η Εργατική Αλληλεγγύη βρίσκεται πάντα στο πλευρό του κόσμου που παλεύει. Στην πρώτη γραμμή στις απεργίες για να πάρουμε πίσω όλα όσα μας έκλεψαν με τα μνημόνια, στις μάχες για να τσακίσουμε τους φασίστες και να υπερασπίσουμε τους μετανάστες και τους πρόσφυγες, στους αγώνες ενάντια στον σεξισμό και κάθε μορφής καταπίεση.

Δεν εξαρτιόμαστε οικονομικά από χορηγούς και διαφημίσεις, στηριζόμαστε μόνο στις ενισχύσεις τις δικές σας, των αναγνωστών και των υποστηρικτών της εφημερίδας, στις εργαζόμενες τους εργαζόμενους και τα συνδικάτα τους, στη νεολαία, στον κόσμο της Αριστεράς και των κινημάτων.

Κάθε ευρώ που στέλνε-
τε κάνει διαφορά! Στη
νέα «μεταμνημονιακή πε-
ρίοδο» με εργατικούς
αγώνες, αντιφασιστικές/
αντιρατσιστικές μάχες
και εκλογές, η οικονομική
στήριξή σας είναι πολύτι-
μη. Για να συνεχίσουμε
να προβάλουμε και να
στηρίζουμε κάθε αγώνα,
για να ακούγεται δυνατά
η φωνή της αντικαπιταλι-
στικής αριστεράς που
παλεύει για την εργατική
εναλλακτική, την επανα-
στατική ανατροπή του
καπιταλισμού!

**Δυναμώνουμε τους αγώνες
και την αριστερή εναλλακτική**

**ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ
την ΕΡΓΑΤΙΚΗ
αλληλεγγυή**

βδομαδιατική εφημερίδα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς

The photograph shows a dense crowd of people, mostly men, participating in a protest or demonstration. They are holding numerous handmade signs and banners. The most prominent banner in the center reads "ΕΡΓΑΤΕΣ ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΠΟΤΕ ΝΙΚΗΜΕΝΟΙ" (Workers United, Always Victorious) in white letters on a red background, with "εργατική αλληλεγγυή" (workers' solidarity) written below it. Other visible signs include "ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΛΗΣΤΕ-ΕΡΕΥΡΕΘΕ" (Refugees, Welcome-Investigate), "ΑΦΟΒΕΙΤΕ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ" (Don't fear the Human Camp), "ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΦΡΟΥΡΙΟ ΤΣΑΚΙΣΤΕ ΝΕΟΝΑΖΙ" (No to Europe Fortress, Kick out Neo-Nazi), and "ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΦΡΟΥΡΙΟ ΤΣΑΚΙΣΤΕ ΝΕΟΝΑΖΙ". There are also smaller signs with symbols like a hand in a circle and the word "ΑΦΟΒΕΙΤΕ". The overall atmosphere is one of active political engagement.

Στηρίξτε τη δική σας εφημερίδα

Στα 42.060 ευρώ ανέβηκε ο δείκτης της οικονομικής εξόδρμησης της Εργατικής Αλληλεγγύης με τα 6.130 ευρώ που συγκεντρώθηκαν τις προηγούμενες μέρες. Ευχαριστούμε τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που συγκέντρωσαν 145 ευρώ στον Άγιο Σάββα, 115 στο Γεννηματάς, 80 ευρώ στην Ιντρακόμ, 70 στο Αγλαΐα Κυριακού, από 45 ευρώ στον Ερυθρό και στο ΥΠΑΝ, 36 ευρώ στο Δήμο Νίκαιας, από 30 στη ΔΕΣΦΑ και στο Μετρό, 25 στο Δημαρχείο Περιστερίου, από 20 στο Δήμο Αθήνας και στους συνταξιούχους του ΛΕΠΕΤΕ, από 10 στο Ογκολογικό και το Κρατικό Νίκαιας, 64 ευρώ στη Φιλοσοφική Αθήνας, 40 στο Πάντειο, 20 στο ΤΕΙ Αθήνας, 86 ευρώ από εξόδρμηση σε μαγαζιά στα Χανιά.

Ευχαριστούμε επιπλέον τους Βασίλη Κ., Δημήτρη Τ., Κατερίνα Α., Γιάννη Μ., Μωυσή Λ., Νίκο Τ., που γράφτηκαν συνδρομητές καθώς και για τις προσωπικές σας ενισχύσεις: από 100 ευρώ Ντίνα Π., Βασίλης Τσ., από 50 ευρώ Οδυσσέας Κ., Μαριάννα Θ., Χρίστος Α., Τάσος Χ., από 40 ευρώ Γιώργος

Μπ., Αντώνης Α., Γιάννης Π., 35 ευρώ
Αγγελική Ρ., από 30 ευρώ Δημήτρης
Τ., Μάνος Γκ., Κώστας Κ., από 25 ευρώ
Νίκος Τ., Λεωνίδα Κ., από 20 ευρώ Μι-
χάλης Ψ., Διοτίμα Χ., Κώστας Λ., Χρή-
στος Θ., Ευγενία Κ., Γιώργος Μπ., Βαγ-
γέλης Π., Ιωάννα Κ., Θάλεια Γ., Αλίκη
Λ., Αλέξανδρος Μ., Κώστας Π., Αρτέ-
μης Π., Θάλεια Μπ., Εύα Τζ., Νίκος Φ.,
Νίκος Κ., Μιχάλης Θ., Πάνος Λ., Σταυ-
ρούλα Φ., Ειρήνη Φ., από 15 ευρώ Μα-
ρία Μπ., Νίκος Φ., Πέτρος Π., Αλέξαν-
δρος Π., Αργύρης Μπ. Από 10 ευρώ
Χριστίνα Λ., Μαρία Γ., Χάρης Π., Βαγ-
γέλης Κ., Σπύρος Π., Κώστας Λ., Κατε-
ρίνα Μ., Κατερίνα Μ., Έφη Σ., Τζεμαλή
Μ., Θανάσης Λ., Γιάννης Μ., Φύλλια Π.,
Γιάννης Α., Ελένη Α., Γρηγόρης Π.,
Γιάννης Σ., Ραφαήλ Κ., Αργύρης Σ.,
Βασίλης Λ., Παναγιώτης Κ., Λουκάς Θ.,
Δημήτρης Α., Μαρία Α., Κώστας Κ., Δή-
μητρα Τζ., Θέμης Π., Γιώργος Κ., Αγγε-
λική Κ., Χεζνίκ Κ., Μαρία Χ., από 5 ευ-
ρώ Σοφία Σ., Άγγελος Δ., Μαρία Λ., Άν-
να- Μαρία Π., Πάνος Γ., Αλέξης Κ., Πά-
νος Λ., Νίκος Κ., Μαριλένα Κ., Ρία Φ.,
Κώστας Α., Κική Τ., Γιάννης Π., Απο-
στόλης Β., Ιμπραήμ Μ., Κυριακή Γ.

ΔΥΟ ΦΟΡΕΣ ΣΕ ΔΙΚΗ Ο Π. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Στις 9 Γενάρη δικάζονται 26 εργαζόμενοι για την μεγάλη απεργία στο εργοστάσιο της «Γενικής Ανακύκλωσης Α.Ε.» στον Ασπρόπυργο τον Δεκέμβρη 2014 - Γενάρη 2015, που είχε ως αίτημα την καταβολή δεδουλευμένων και δώρου Χριστουγέννων.

Το Δεκέμβρη του 2014, πάνω από 160 εργαζόμενοι από Πακιστάν, Ινδία, Μπαγκλαντές, Αλβανία αλλά και Έλληνες, που είχαν μείνει απλήρωτοι επί μήνες, οργανώθηκαν συλλογικά με την συγκρότηση επιτροπής εργαζομένων. Με γενικές συνελεύσεις που είχαν μαζική συμμετοχή, αποφάσισαν ομόφωνα να αντιδράσουν στην υποτίμηση της εργατικής τους δύναμης και της ίδιας τους της ζωής.

Στις 5/1/15 συνελήφθησαν από τα ΜΑΤ 26 εργαζόμενοι και 6 συμπαραστές, μετά από μήνυση της εργοδοσίας. Ανάμεσά στους συμπαραστές είναι ο δημοτικός σύμβουλος του Δήμου Αθηναίων με την «Ανταρσία στις γειτονιές» **Πέτρος Κωνσταντίνου**, ο οποίος είχε θέσει το ζήτημα και στο δημοτικό συμβούλιο, καταγγέλλοντας ότι η εταιρεία είχε σύμβαση με τον δήμο, η οποία ακυρώθηκε λόγω της μη συμμόρφωσης στις εταιρικές της υποχρεώσεις.

Επίσης, κατηγορούμενοι είναι ο επικεφαλής της Πακιστανικής Κοι-

9/1 Δικάζονται οι απεργοί και συμπαραστές της “Γενικής Ανακύκλωσης ΑΕ”

νότητας **Τζαβέντ Ασλάμ**, ο δημοσιογράφος **Κυριάκος Μπάνος**, ο οποίος βρισκόταν στο εργοστάσιο και με την επαγγελματική του ιδιότητα. Οι υπόλοιποι τρεις συμπαραστές που κατηγορούνται είναι η **Κατερίνα Πατρικίου**, δημοτική σύμβουλος Πετρούπολης, ο **Παναγιώτης Δημητρόπουλος**, μέλος της ΚΕΕΡΦΑ και ο **Καν Μοχάμεντ**, μέλος της Ένωσης Μεταναστών Εργατών.

«Το εργοστάσιο παραδόθηκε στις φλόγες ένα χρόνο μετά, το 2015 πνίγοντας με τοξικό νέφος όλο το λεκανοπέδιο, ξεσηκώνον-

τας τις αντιδράσεις του κόσμου στη Δυτική Αττική» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Πέτρος Κωνσταντίνου. «Πέρα από τις αναπείθετες διώξεις, είναι απαράδεκτο να επιχειρείται σήμερα στον ίδιο χώρο η λειτουργία καύσης σύμμικτων υλικών -με συμφωνία δήμων Αθήνας και Ασπρόπυργου μετά από την αγορά του οικοπέδου από τον Δήμο Αθήνας- με συνέπεια να μολύνουν το περιβάλλον και να κάνουν την ζωή των κατοίκων αφόρητη».

Γ.Π.

5/1/15, Απεργία στη Γενική Ανακύκλωσης ΑΕ

Το Γηροκομείο Αθήνας να περάσει στο δημόσιο Να αθωωθούν οι δημοτικοί σύμβουλοι

Να αθωωθούν οι δημοτικοί σύμβουλοι Αθήνας, **Ν.Σοφιανός**, **Π.Κωνσταντίνου**, **Ε.Πορτάλιου** και **Σ.Αγγελίδου** και να περάσει το Γηροκομείο Αθήνας στο δημόσιο ζητάει στο σχέδιο ψηφίσματος που κυκλοφορεί η Ανταρσία στις Γειτονιές της Αθήνας. Όπως αναφέρει:

«Στις 16 Γενάρη 2019, δικάζονται οι νυν δημοτικοί σύμβουλοι Αθήνας, **Νίκος Σοφιανός** και **Πέτρος Κωνσταντίνου** καθώς και οι πρώην δημοτικοί σύμβουλοι, **Ελένη Πορτάλιου** και **Σταυρούλα Αγγελίδου** μετά από μήνυση για συκοφαντική δυσφήμιση του αρχιμανδρίτη Προκόπιου Μπούμπα, έκπτωτου προέδρου του διοικητικού συμβουλίου του Γηροκομείου Αθήνας.

Πρόκειται για απόπειρα φίμωσης του διοικητικού συμβουλίου. Ο τέως πρόεδρος του Γηροκομείου απέστειλε εξώδικο με την απαίτηση να μην υπάρξει καμία συζήτηση στο δημοτικό συμβούλιο ενώ είχε συμπεριληφθεί στην ημερήσια διάταξη το σχετικό θέμα. Αφορμή για τη συζήτηση ήταν ο διορισμός επιτρόπου από τον Δήμο της Αθήνας αλλά και οι καταγγελίες του Σωματείου Εργαζομένων για πολύμηνες καθυστερήσεις στην καταβολή δεδουλευμένων στους εργαζόμενους, για απολύσεις προσωπικού αλλά και για το κλείσιμο ξενώνων φιλοξενίας των ηλικιωμένων. Το Γηροκομείο Αθήνας έφτασε να στεγάζει μόνο 120 ηλικιωμένους όταν αρχικά είχε σχεδόν 800!

Είναι δικαίωμα και υποχρέωση των δημοτικών συμβούλων να υπερασπίζονται το δημόσιο χαρακτήρα της πρόνοιας, την περίθαλψη των ηλικιωμένων και τα δικαιώματα των εργαζομένων στη δουλειά.

Διεκδικούμε να σταματήσει η ασύδοτη λειτουργία των κληροδοτημάτων. Να περάσει το Γηροκομείο Αθήνας στο Υπουργείο Υγείας μαζί με όλο το προσωπικό του. Να επαναλειτουργήσουν τώρα όλοι οι κλειστοί ξενώνες του Γηροκομείου.

Διεκδικούμε να επαναπροσληφθούν όλοι οι απολυμένοι, να καταβληθούν οι μισθοί των εργαζομένων, να μπει τέλος στην εργοδοτική τρομοκρατία στο Γηροκομείο.

Απαιτούμε την αθώωση των τεσσάρων κατηγορούμενων δημοτικών συμβούλων Αθήνας».

ΒΡΙΛΗΣΣΙΑ Πρωτοβουλία για νέα αντικαπιταλιστική δημοτική κίνηση

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε, την Πέμπτη 20/12, η πρώτη σύσκεψη για την δημιουργία νέας δημοτικής κίνησης στα Βριλήσσια, με την συμμετοχή δεκάδων αγωνιστών της γειτονιάς.

Την συζήτηση άνοιξε εκ μέρους της «Πρωτοβουλίας» ο ανεξάρτητος δημοτικός σύμβουλος **Ορέστης Ηλίας** με εκτενή αναφορά στα προβλήματα που έχουν προκύψει στις γειτονιές και τον Δήμο λόγω των περικοπών και την υποστελέχωση. Από τα αντιπλημμυρικά έργα και την πυρασφάλεια μέχρι τους παιδικούς σταθμούς και τους ελεύθερους χώρους πρασίνου, έρχεται η εικόνα ενός Δήμου που υπολείπεται. Η εισήγηση κατέληξε στις μάχες που έχουμε να δώσουμε το επόμενο διάστημα για να αυξηθούν οι οικονομικές δαπάνες προς τις κοινωνικές ανάγκες, για να γίνουν μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού συνδέοντας τα με την πάλη για διαγραφή του χρέους, αλλά και την πάλη ενάντια στον ρατσισμό και τους φασίστες στις γειτονιές, με κορύφωση την μάχη των δημοτικών εκλογών.

Στη συνέχεια δόθηκε ο λόγος στον κόσμο που ήταν εκεί. «Χαίρομαι που ξεκινάτε μια νέα αριστερή δημοτική κίνηση και χαίρομαι ιδιαίτερα για τη μεγάλη συμμετοχή νεολαίας. Πρέπει να στηρίξουμε τον αγώνα για προσλήψεις, έτσι θα χτυπήσουμε την ανεργία και ιδιαίτερα των νέων. Προτείνω στις διεκδικήσεις σας να προσθέσετε την κατάσταση που επικρατεί στην παραρεμάτιο περιοχή όπου δεν έχουν γίνει έργα και πλημμυρίζουμε στις μεγάλες νεροποντές» είπε ο **Θόδωρος Κατσαρός**, κάτοικος της περιοχής και συνέχισε ο **Κώστας Φοινής**, εργαζόμενος του Δήμου: «Οι διοικήσεις του Δήμου δεν κάνουν σοβαρές κινήσεις για τις κοινωνικές ανάγκες, δεν στηρίζουν ουσιαστικά την αναβάθμιση των δημοτικών υπηρεσιών και δεν διεκδικούν θέσεις εργασίας με αποτέλεσμα οι υπηρεσίες να μην μπορούν να ανταποκριθούν σε όλες τις ανάγκες. Γι' αυτό θεωρώ πρωτεύουσας σημασίας της πάλης για μαζικές προσλήψεις και μονιμοποιήσεις των συμβασιούχων. Ξεκινάμε την δημοτική μας κίνηση για να δώσουμε αυτές τις μάχες στον Δήμο. Μια αγωνιστική κίνηση που να είναι καταλυτική στους εργατικούς αγώνες».

Ο **Θόδωρος Καλμούκης** δικηγόρος έβαλε το δίλημμα: «Θέλουμε μια κίνηση που να υπόσχεται ψεύτικα έργα και διαχείριση ή μια κίνηση που να χτυπάει τα κακώς κείμενα των δημάρχων και να οργανώνει την αντίσταση; Τάσσομαι σαφώς με το δεύτερο. Στα Βριλήσσια, από τη μία ζει ένα κομμάτι της ελίτ και από την άλλη όλοι εμείς, τα παιδιά μας, τα εγγόνια μας που ριζοσπαστικοποιούνται, που παλεύουν για την Παιδεία, που έχουν ανάγκη χώρους για να εκφραστούν στην καθημερινότητα τους ακόμα και με γκραφίτι... Έρχεται η διοίκηση Μανιατογιάννη με μια κατάπληκτη κυκλοφοριακή μελέτη (ΣΒΑΚ), ένα φαραωνικό έργο εκατομμυρίων ευρώ σε εργολάβους, αλλάζοντας ριζικά όλη την κυκλοφορία και την χωροταξία στα Βριλήσσια, στα πρότυπα του Παλαιού Ψυχικού. Αυτός ο σχεδιασμός ωφελεί μια μικρή ελίτ και όχι τους πολλούς. Θέλουμε μια αντισυστημική κίνηση για να τους χαλάσουμε τα σχέδια».

Ο **Αντώνης Φώσκολος** πρόσθεσε «Απέναντι στον εργασιακό μεσαίωνα με τις ελαστικές σχέσεις εργασίας και τις απολύσεις, παλέψαμε ενωτικά οι δυνάμεις της πέραν του ΣΥΡΙΖΑ αριστεράς, μαζί με σωματεία και τους εργαζόμενους να βγαίνουν νικητές απέναντι σε πολυεθνικές όπως η Shell. Γι' αυτό είναι αναγκαία αυτή η κίνηση, να μπορεί να δίνει μάχες ενωτικά και νικηφόρα».

Στο τέλος της συζήτησης πάρθηκε ομόφωνα απόφαση για την συγκρότηση της δημοτικής κίνησης με όνομα «**Αντίσταση και Ανατροπή στα Βριλήσσια**». Δημιουργήθηκε ανοιχτή συντονιστική επιτροπή η οποία θα οργανώσει την επικοινωνία μεταξύ των μελών της κίνησης, θα φτιάξει blog στο ίντερνετ και τα social media και θα προετοιμάσει την επόμενη συνέλευση/εκδήλωση στις 2/2/2019.

Συνελεύσεις δημοτικών σχημάτων

Ανυπότακτη Πετρούπολη
Κυριακή 13/1/2019, 6μμ
Πολιτιστικό Κέντρο Πετρούπολης

**Ρήξη και Ανατροπή
στο Νέο Ηράκλειο**
Κυριακή 13/1/2019, 7μμ
Βίλα Στέλλα

Για μια πετυχημένη παρέμβαση από την πλευρά των εργατικών συμφερόντων

Με μια μαζική και δυναμική ανοιχτή συνέλευση την Τετάρτη 19 Δεκέμβρη, στο φιλόξενο πολυχώρο πολιτισμού ΕΝΕΚΕΝ, έγινε το πρώτο κρίσιμο και αποφασιστικό βήμα για την παρέμβαση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στην εκλογική μάχη για το Δήμο Θεσσαλονίκης τον Μάη του 2019.

Δεκάδες εργαζόμενοι και εργαζόμενες, φοιτητές και φοιτήτριες, ντόπιοι και μετανάστες ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του Δημοτικού Σχήματος **«Ανταρσία στη Θεσσαλονίκη για την ανατροπή»**, καταθέτοντας τις πολύτιμες εμπειρίες τους από όλες τις μάχες του προηγούμενου διαστήματος και δηλώνοντας το παρών τόσο στην εκλογική μάχη, όσο και σε όλες τις μάχες που συνεχίζονται για να ανατρέψουμε το Μνημόνιο στην Τοπική Αυτοδιοίκηση («Κλεισθένης») και την κυβερνητική πολιτική της λιτότητας στο βωμό των πλεονασμάτων, να παλέψουμε ενάντια στην εκμετάλλευση και την καταπίεση, το ρατσισμό και το φασισμό, τον εθνικισμό και την πολεμοκαπηλεία.

Τη συζήτηση άνοιξε ο **Γιάννης Κούτρας** αναφέροντας πως η εκλογική καμπάνια που ανοίγει είναι μια πολιτική ταξική μάχη και αυτό αφορά τόσο το περιεχόμενο της καμπάνιας όσο και τη σύνθεση του ψηφο-

δελτίου. Η εργατική τάξη και η νεολαία αυτής της πόλης συνεχίζει να παλεύει ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις όπως της ΕΥΑΘ και του λιμανιού, την ανεργία και την ελαστική εργασία. Έβαλε τα παραδείγματα από τους αγώνες των συμβασιούχων και των επικουρικών στα νοσοκομεία που διεκδικούν μονιμοποίηση και όχι μόνο παρατάσεις. Ανέδειξε το κόστος των τεράστιων περικοπών στους δήμους, τον αντιδραστικό ρόλο του Κλεισθένη που «αποκεντρώνει» τη λιτότητα και τις περικοπές, την αντεργατική κατεύθυνση της Διοίκησης Μπουτάρη και την ανάγκη κινηματικής απεικόνισης σε όλα τα μέτωπα. Στο γυναικείο κίνημα, με πρώτο στόχο η 8 Μάρτη να είναι γενική απεργία, σταθμός ενάντια στο σεξισμό και τη διπλή καταπίεση των γυναικών στην εργασία και στο σπίτι, που θα διεκδικήσει επιπλέον και παιδικούς σταθμούς, νηπιαγωγεία και παιδικές χαρές για όλα τα παιδιά. Στη διεκδίκηση για ανθρώπινες μετακινήσεις με εργατικό-κοινωνικό έλεγχο του ΟΑΣΘ. Στους αγώνες της νεολαίας και την υπεράσπιση του ασύλου. Στους αγώνες του lgbtqi κινήματος που ξεδιπλώθηκε και στα Pride και μετά τη δολοφονία του Ζακ Κωστόπουλου. Ενάντια στην προσπάθεια της δεξιάς και της

ακροδεξιάς να εκμεταλλευτεί το «Μακεδονικό», παίρνουμε θέση κατά της συμφωνίας των Πρεσπών που συνδυάζει τους εκβιασμούς απέναντι στη γειτονική χώρα με τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς του ΝΑΤΟ και δίνουμε τη μάχη να αναδείξουμε τη Θεσσαλονίκη ως την πόλη της Φεντερασιόν, του Μάη του 36', της απελευθέρωσης του 44' από τον ΕΛΑΣ, του Πολυτεχνείου. Δίνουμε τη μάχη για να σταματήσουμε τους φασίστες που επιχειρούν ναβάλουν πόδι στις γειτονιές και τα σχολεία μας, να διεκδικήσουμε άσυλο και στέγη για τους πρόσφυγες και χαρτιά για τους μετανάστες.

Πλούσια συζήτηση

Η συζήτηση που ακολούθησε ήταν πλούσια και ουσιαστική. Επιβεβαιώθηκε από πολλές πλευρές ότι η μάχη για το Δήμο Θεσσαλονίκης είναι

μια κρίσιμη πολιτική μάχη, ενώ παράλληλα μπήκε η ανάγκη το σχήμα να ξεκινήσει άμεσα και με σαφές στίγμα την παρέμβασή του. Αγωνιστές που μίλησαν από μια σειρά εργατικούς χώρους έκαναν τη σύνδεση των διεκδικήσεων του σχήματος με τους αγώνες της εργατικής τάξης στους δήμους, το Βοήθεια στο Σπίτι, τα νοσοκομεία, την ΕΡΤ3 και αλλού για μόνιμη και σταθερή δουλειά, αυξήσεις και προσλήψεις. Πολύτιμη ήταν η εικόνα για τις μάχες ενάντια στο ρατσισμό που έδωσε πρόσφυγας από το Αφγανιστάν, αλλά και η εικόνα από την παρέμβαση μελών του σχήματος για την υπεράσπιση του μνημείου του Ολοκαυτώματος που βεβηλώθηκε από φασίστες. Όπως μπήκε και στη συζήτηση, κρίσιμος άξονας της παρέμβασης του σχήματος είναι το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα, ως κατάκτηση και απα-

ραίτητο εργαλείο για να μπορούν να δοθούν νικηφόρα όλες αυτές οι μάχες. Χρειάζεται επίσης η παρέμβαση να συνδεθεί με τις αναζητήσεις ενός ολόκληρου κόσμου που εξοργίζεται από τη διαρκή δεξιοστροφή κατρακύλα του ΣΥΡΙΖΑ και συνεχίζει να στρέφεται προς τα αριστερά, δίνοντας την εκλογική μάχη ενωτικά. Χωρίς υποτίμηση σε όλες τις μάχες του κινήματος ενάντια στα μνημόνια και τη λιτότητα, το ρατσισμό και τους φασίστες. Με αυτά τα κρατούμενα μπορεί η παρέμβαση να φτάσει σε καινούρια ακροατήρια, διευρύνοντας παραπάνω το σχήμα.

Η συνέλευση αποφάσισε τόσο τη συμμετοχή του Δημοτικού Σχήματος «Ανταρσία στη Θεσσαλονίκη για την ανατροπή» στις ερχόμενες δημοτικές εκλογές, όσο και να είναι εκ νέου επικεφαλής ο Γιάννης Κούτρας, γιατρός και μέλος του Δ.Σ. του σωματείου εργαζομένων του Ιπποκράτειου νοσοκομείου και της ΕΝΙΘ. Καλούμε τους εργαζόμενους και τη νεολαία της πόλης να συμμετέχουν ενεργά στις διαδικασίες και τη δράση της Ανταρσίας στη Θεσσαλονίκη για την ανατροπή για μια δυναμική και πετυχημένη παρέμβαση στις δημοτικές εκλογές, από την πλευρά των εργατικών συμφερόντων.

Ευκλείδης Μακρόγλου

Αποφασίστηκε η κάθοδος στις δημοτικές εκλογές

«Έπειτα από μια μαζική ανοιχτή σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε στο Εργατικό Κέντρο Χανίων, την Τετάρτη 19/12, αποφασίστηκε η κάθοδος στις δημοτικές εκλογές» αναφέρει δελτίο τύπου που εξέδωσε η Ανταρσία στα Χανιά. «Αναπτύχθηκε πλούσιος διάλογος αποτίμησης της δουλειάς του σχήματος μέσα και έξω από δημοτικό συμβούλιο, η οποία κρίθηκε θετική ενώ υπήρξε και γόνιμη ανάπτυξη επιχειρημάτων και για τις αδυναμίες που παρατηρήθηκαν στη δουλειά μας.

Με καθολική αποδοχή επανακαθορίστηκε ο ριζοσπαστικός και αντικαπιταλιστικός χαρακτήρας του σχήματος και υιοθετήθηκε κείμενο ως μια πρώτη πρόταση για την προγραμματική παρέμβαση του σχήματος στις επικείμενες δημοτικές εκλογές. Αναπτύχθηκε συζήτηση και για την προσπάθεια απεύθυνσης σε άλλες δυνάμεις του κινήματος με στόχο τη διεύρυνση του εγχειρήματος με βάση την προγραμματική συμφωνία. Αποφασίστηκε επίσης η υποψηφιότητα του **Σεραφείμ Ρίζου** ως επικεφαλής του σχήματος για τη θέση του υποψήφιου δημάρχου. Επίσης έγινε σαφές ότι δεν θα συμμετέχουμε σε κανένα από τα μετεκλογικά παζάρια για το σχηματισμό της επόμενης δημοτικής αρχής».

«Στη σύσκεψη συμμετείχαν αγωνιστές κι αγωνίστριες από τα κινήματα της πόλης, εργαζόμενοι κι εργαζόμενες από τον χώρο της εκπαίδευσης, του ιδιωτικού τομέα, άνεργοι, εκπρόσωποι φορέων της Αριστεράς και μετανάστες από την Αλβανική Κοινότητα» μας μεταφέρει ο **Ειρηναίος Μαράκης**.

«Τη σύσκεψη άνοιξε ο Σεραφείμ Ρίζος, δημοτικός σύμβουλος Χανίων, τονίζοντας ότι η μάχη των εκλογών αποτελεί κομμάτι της κεντρικής πολιτικής μάχης των τελευταίων 8 χρόνων ενάντια στα μνημόνια και τις περικοπές τονίζοντας παράλληλα πως είναι μια διπλή μάχη: ενάντια στα ξεπουλήματα της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ κι ενάντια στη δεξιά και την ακροδεξιά που εμφανίζονται ως σωτήρες. Στη συνέχεια προχώρησε σ' ένα απολογισμό της παρέμβασης του δημοτικού σχήματος το προηγούμενο διάστημα και των μαχών του κινήματος ενώ παρουσίασε και την πρόταση θέσεων του σχήματος.

Ακολούθησε σειρά τοποθετήσεων σχετικά με τις μάχες της περιόδου, για την υπεράσπιση του δημόσιου χώρου στα Χανιά,

για το κοινωνικό πρόβλημα και τους τρόπους αντιμετώπισης του, για την διεκδίκηση μιας πόλης ανοιχτής σε γυναίκες, ΑΜΕΑ, πρόσφυγες και μετανάστες κι όλους τους εργαζόμενους.

Από τις τοποθετήσεις ξεχώρισαν η παρέμβαση του **Afrim Avdiaj**, προέδρου της Αλβανικής Κοινότητας, που δήλωσε πως "μπορούν να λένε πως ποτέ δεν θα γίνω Έλληνας αλλά κανείς δεν μπορεί να μου απαγορέψει να ζήσω με τους Έλληνες", υπενθυμίζοντας τον κοινό αγώνα για την πραγματοποίηση των μαθημάτων αλβανικής γλώσσας στα Χανιά κι ενάντια στην απόπειρα των φασιστών να τα απαγορέψουν. Η **Δώρα Κιντή**, καθηγήτρια τόνισε πως ύστερα από 5 χρόνια παρέμβασης είναι εφικτή η δυνατότητα απεύθυνσης σε μεγαλύτερα ακροατήρια κι ότι οι μάχες που δίνονται μέσα κι έξω από τις δημοτικές επιτροπές πρέπει να διευρυνθούν φέρνοντας ως παράδειγμα την ομόφωνη έγκριση για μόνιμους διορισμούς στο πρόγραμμα "Βοήθεια στο Σπίτι" κι ύστερα από μακροχρόνιο κοινό αγώνα με τους εργαζόμενους. Η **Μαρία**, κάτοικος της Παλιάς Πόλης, αναφέρθηκε στο ζήτημα της κατάληψης της περιοχής από τα τραπεζοκαθίσματα και την επιχειρηματική ασυδοσία τονίζοντας πως πρέπει να υπάρχει πρόταση για το πως διαχειριζόμαστε τον τουρισμό ώστε να μην καταλήξει η Παλιά Πόλη ένα απέραντο διασκεδαστήριο.

Αναπτύχθηκε συζήτηση και για την προσπάθεια απεύθυνσης σε άλλες δυνάμεις του κινήματος με στόχο τη διεύρυνση του εγχειρήματος με βάση την προγραμματική συμφωνία.

Ακόμα αποφασίστηκε η στήριξη της "Ανταρσία στα Χανιά" στις πρωτοβουλίες για την οργάνωση απεργίας στις 8 Μάρτη, στην Ημέρα της Γυναίκας, καθώς και στις 16 Μάρτη για την Διεθνή Κινητοποίηση κατά του Φασισμού και του Ρατσισμού».

8 Μάρτη, γενική απεργία την διεθνή μέρα της γυναίκας, Ισπανία

Απεργία στην Ryanair

Λονδίνο, 17 Μάρτη 2018

Η «Πορεία επιστροφής» στη Γάζα

Δεκέμβρης 2018, Κίτρινα Γιλέκα, Γαλλία

Οκτώβρης 2018, Το Καραβάνι των μεταναστών στα σύνορα Ονδούρας-Μεξικού

240.000 κατά του φασισμού στο Βερολίνο

Συνέχεια από τη σελ. 2

Και δεν ήταν μόνο η Ισπανία: «Η 8 Μάρτη φέτος ήταν πραγματικά παγκόσμια μέρα των γυναικών, με εκατομμύρια στους δρόμους, από την Κορέα ως τη Λατινική Αμερική και από τις ΗΠΑ ως τον Αραβικό κόσμο. Σε μια σειρά χώρες οι διαδηλώσεις όχι μόνο ήταν πιο μαζικές από ποτέ, αλλά συνδέθηκαν με τις πιο ριζοσπαστικές παραδόσεις, μετατράπηκαν σε απεργίες και έβαλαν στην πρώτη γραμμή τα κομμάτια των γυναικών που βρίσκονται σε ανοιχτές μάχες. Από τις απολυμένες του νοσοκομείου Ποσάδας που ηγήθηκαν μιας πορείας εκατοντάδων χιλιάδων στο Μπουένος Αιρες, μέχρι τις γυναίκες τρανς που μπήκαν μπροστά στη διαδήλωση στη Βηρυτό». Στην Τουρκία, 40 χιλιάδες διαδηλώτριες και διαδηλωτές στην λεωφόρο Ιστικλάλ αγνόησαν την κατάσταση “έκτακτης ανάγκης” και τις απαγορεύσεις του Ερντογάν.

Το Μάη το κίνημα στην Ιρλανδία πέτυχε μια τεράστια νίκη: “Τα αποτελέσματα του δημοψηφίσματος στην Ιρλανδία είναι καταιγιστικά. Το 66% του πληθυσμού ψήφισε “ναι” στην ανάκληση της διαβόητης “όγδοης τροπολογίας” του συντάγματος που αναγνώριζε “ίσα δικαιώματα” για τα “αγέννητα παιδιά” (τα έμβρυα δηλαδή) και στις εγκύους -απαγορεύοντας και ποινικοποιώντας με αυτόν τον τρόπο τις αμβλώσεις”.

Η απεργία στη Google

Την 1η Νοέμβρη «σε απεργία προχώρησαν εργαζόμενες και εργαζόμενοι στη Google ενάντια σε κρούσματα σεξιστικής συμπεριφοράς στους χώρους δουλειάς. Οι εργαζόμενοι κατέβασαν τα ρολά στο 60% των χώρων της εταιρείας παγκόσμια από τη Σιγκαπούρη, το Τόκιο και τη Βομβάη μέχρι το Βερολίνο, το Δουβλίνο, το Λονδίνο, τη Ζυρίχη και τη Νέα Υόρκη.

“Η Kate, εργαζόμενη στη Google στο Δουβλίνο, δήλωσε στους συγκεντρωμένους ότι η απεργία γίνεται “σε αλληλεγγύη με όποιον έχει βιώσει οποιαδήποτε μορφή σεξουαλικής παρενόχλησης ή κακής συμπεριφοράς στο χώρο εργασίας μας”.

Οι γυναίκες έβαλαν τη σφραγίδα τους και στην αντίσταση κατά της ακροδεξιότητας στη **Βραζιλία**, με το κίνημα “Αυτόν όχι”, τη χρονιά που έφερε τον Μπολσονάρο στην εξουσία. “Σε 300 πόλεις όλης της χώρας, αλλά και σε συντονισμό με κινητοποιήσεις Βραζιλιάνων και συμπαραστών σε άλλες χώρες, δόθηκε η πιο μαζική απάντηση στον Μπολσονάρο, τον φασίστα, ρατσιστή και σεξιστή υποψήφιο για την προεδρία της χώρας. Στο Σάο Πάολο υπολογίζονται 300 χιλιάδες, στο Ρίο 200 χιλιάδες, στο Μπέλο Οριζόντε 150 χιλιάδες και αντίστοιχα σε πολλά άλλα σημεία. Το σλόγκαν “Αυτόν ΟΧΙ” ενώνει πλέον εκατομμύρια γυναίκες”.

2018 Η χρονιά που μίλησαν οι δρόμοι

Το Μάρτη προμηνύοντας τη μάχη που θα ερχόταν “άγνωστοι” είχαν δολοφονήσει τη **Μαριέλε Φράνκο**, ηγετική αγωνίστρια στα κινήματα της Βραζιλίας.

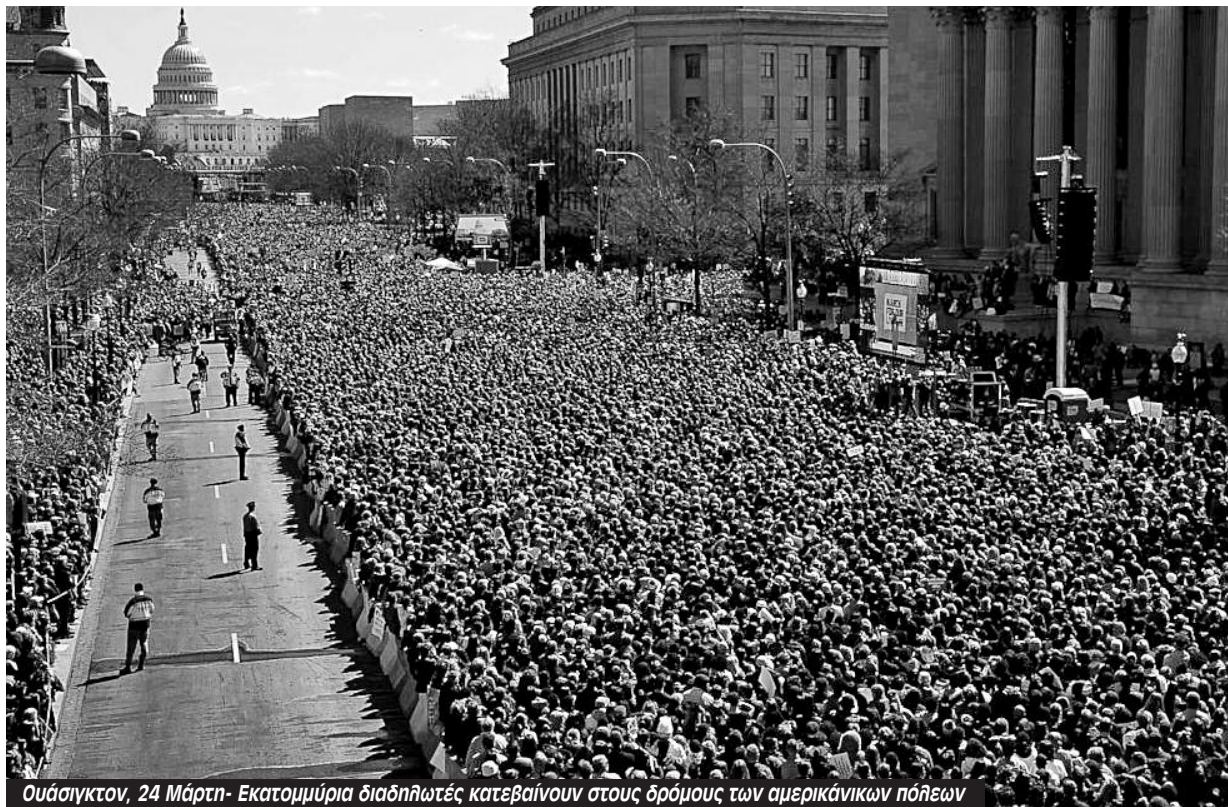
Μέση Ανατολή

Το 2018 ήταν η χρονιά που η Μέση Ανατολή βγήκε με ορμή από τη σωπή νεκροταφείου που είχαν επιβάλει με τη σφαγή της Αραβικής Άνοιξης. Η χρονιά ξεκίνησε με αγώνες στο Ιράν, έφτασε σε απεργίες στην Ιορδανία, σε αναπάντεχα εκλογικά αποτελέσματα στο Ιράκ και κλείνει με καινούργιους ξεσηκωμούς στην Τυνησία και το Σουδάν. Και στην καρδιά όλων αυτών των γεγονότων, η μεγάλη μάχη στη Λωρίδα της Γάζας με την “πορεία της επιστροφής” που δεν σταμάτησε ακόμη κι όταν οι τραυματίες έφτασαν τους δεκάδες χιλιάδες.

Η εργατική τάξη της Ιορδανίας κατέβηκε στην πρώτη γενική απεργία μετά από 20 ολόκληρα χρόνια με τις κινητοποιήσεις και τις διαδηλώσεις να συνεχίζονται καθημερινά φτάνοντας την Κυριακή 3/6 έξω από την πρωθυπουργική κατοικία απαιτώντας την παραίτηση της κυβέρνησης.

Στο φόντο όλων αυτών των εξελίξεων ήρθε και η απόφαση του Τραμπ το Μάη να καταργήσει την συμφωνία για τα πυρηνικά του Ιράν που είχε υπογράψει ο Ομπάμα, ενώ παράλληλα μετέφερε την πρεσβεία των ΗΠΑ από το Τελ Αβίβ στην Ιερουσαλήμ. Εκείνες τις μέρες γράφαμε στην ΕΑ πως: «*Το μήνυμα είναι πως οι ΗΠΑ εγκαταλείπουν το ρόλο του εγγυητή της ιμπεριαλιστικής σταθερότητας στη Μέση Ανατολή. Το μαντρόσκυλο Ισραήλ έχει πράσινο φως να κάνει ό,τι θέλει. Και όχι μόνο το Ισραήλ. Το ίδιο μήνυμα εισπράττει η Σαουδική Αραβία και οι δορυφόροι της. Ο πρόεδρος του Ιράν, Ρουχανί, αποκάλυψε πριν από λίγες μέρες επιστολή του Τραμπ προς τα αραβικά καθεστώτα της περιοχής, στην οποία τα καλούσε ανοιχτά να περάσουν σε δράση. Οι ΗΠΑ έχουν ξοδέψει εφτά τρισεκατομμύρια για χάρη σας, τους λέει ο Τραμπ. Χωρίς τις ΗΠΑ πολλές από τις πλούσιες χώρες σας δεν θα υπήρχαν. Τώρα πρέπει να κάνετε κάτι σε αντάλλαγμα*».

Όμως μια άλλη εξέλιξη του 2018 ήταν το πώς κήκε το άστρο του **Μοχάμεντ Μπιν Σαλμάν**, του πρίγκιπα διαδόχου της **Σαουδικής Αραβίας**. Ξεκίνησε με τη στήριξη του Τραμπ, πουλώντας “εκσυγχρονισμό” και μακελεύοντας την **Υεμένη**, και κατέληξε να κρύβεται στη σύνοδο των G20 του Δεκέμβρη, δακτυλοδειχτούμενος για τη δολοφονία του **Κασόγκι**. Καμιά από τις διεθνείς συνό-

Ουάσιγκτον, 24 Μάρτη- Εκατομμύρια διαδηλωτές κατεβαίνουν στους δρόμους των αμερικάνικων πόλεων

δους των ιμπεριαλιστών δεν πήγε καλύτερα το 2018. Οι G20 ανακοίνωσαν ότι συμφωνούν πως διαφωνούν. Οι G7 τον Ιούνη κατέληξαν χωρίς ανακοινωθέν, με τον Τραμπ να τελειώνει τη συνάντηση βρίζοντας τον Καναδό πρωθυπουργό. Ενώ η σύνοδος των ASEAN, των χωρών της νοτιοανατολικής Ασίας, στα μέσα Νοέμβρη, κατέληξε για πρώτη φορά χωρίς κοινό ανακοινωθέν, χάρη στις αντίρροπες, συντριπτικές πιέσεις που βάζουν πάνω στις χώρες της περιοχής οι ανταγωνισμοί **ΗΠΑ** και **Κίνας**.

Το καραβάνι

Ο Τραμπ ήθελε να κάνει το 2018 χρονιά επιτυχιών του εμπορικού πολέμου με την Κίνα και ρατσιστικού παροξυσμού κόντρα στους μετανάστες από τη Λατινική Αμερική. Αλλά συνάντησε αντίσταση, τυλίχτηκε στα σκάνδαλα και βγήκε πιο αδύναμος μετά τις ενδιάμεσες εκλογές του Νοέμβρη. Το 2018 ήταν η χρονιά του κινήματος που έσπασε το διαχωρισμό των οικογενειών στα σύνορα με το Μεξικό και η χρονιά του καραβανιού από την Ονδούρα. Τον Ιούνη γράφαμε: «*Ο Τραμπ και οι υπουργοί του φοβήθηκαν ότι τα πράγματα μπορούσαν να μετατραπούν σε μια εξέγερση. Άρχισαν να οργανώνονται αυθόρμητες και μη-αυθόρμητες διαδηλώσεις. Τα στελέχη της κυβέρνησης δέχονταν λεκτικές επιθέσεις όπου προχωρούσαν ή και μέσα στα εστιατόρια που έτρωγαν. Στη Φιλαδέλφεια χιλιάδες συγκεντρώθηκαν ενάντια στον αντιπρόεδρο Μάικ Πενς. Στις συγκεντρώσεις πήραν το*

λόγο μικρά παιδιά και έφηβοι που μοιράστηκαν την εμπειρία του σοκ όταν περνάς “παράνομος” τα σύνορα και σε συλλαμβάνουν μαζί με τους γονείς σου, ακόμη και χωρίς “διαχωρισμό”». Τον Αύγουστο οι κολλητοί του Τραμπ άρχισαν να τον εγκαταλείπουν, ανοίγοντας στο στόμα τους στο δικαστήριο για απάτες, φοροκλοπές και εκβιασμούς. Τον Νοέμβρη έχασε την πλειοψηφία στο Κογκρέσο.

Οι αγώνες στις ΗΠΑ απλώθηκαν σε όλες τις κατευθύνσεις. Την αρχή είχαν κάνει οι γυναίκες το Γενάρη με μια μαζική δεύτερη ετήσια πορεία γυναικών. Συνέχισαν οι μαθητές και οι μαθήτριες το Μάρτη: «*Το Σάββατο 24 του Μάρτη έζησαν τις μεγαλύτερες διαδηλώσεις νεολαίας από τον πόλεμο του Βιετνάμ. Σε περισσότερα από 450 σημεία σε όλη τη χώρα συγκεντρώθηκαν μαθητές και μαθήτριες, μαζί με τους καθηγητές τους και τους γονείς τους στην “Πορεία για τις ζωές μας” ενάντια στην οπλοκατοχή και τους πολιτικούς της προστάτες. Οι πιο συντηρητικές εκτιμήσεις μιλάνε για 1,2 εκατομμύρια κόσμο συνολικά, αν και οι διαδηλώσεις ήταν τόσο πολλές και σε τόσα πολλά και απομακρυσμένα σημεία που είναι δύσκολο να συγκεντρωθούν όλες οι εικόνες. Η Ουάσιγκτον είδε μια από τις μεγαλύτερες διαδηλώσεις στην ιστορία της, οι διαδηλωτές κάνουν λόγο για 800 χιλιάδες κόσμο*».

Ήταν ένα ακόμη βήμα στο κίνημα που ξεδιπλώθηκε σαν απάντηση στη δολοφονία 17 μαθητών και μαθητριών στο Πάρκλαντ της Φλόριντα στις 14 του Φλεβάρη. Ο δολοφόνος

Νίκολας Κρουζ ήταν δηλωμένος φασίστας και ρατσιστής». Ενώ τον Απρίλη οι απεργίες των εκπαιδευτικών μετατράπηκαν «*σε ρεύμα που περνάει από πολιτεία σε πολιτεία. Μετά τη μεγάλη νίκη που πέτυχαν οι εκπαιδευτικοί στη Δυτική Βιρτζίνια το Φλεβάρη, έχει ξεκινήσει μια μεγάλη μάχη στην Οκλαχόμα, αλλά και στο Κεντάκι, ενώ ήδη έκαναν τα πρώτα βήματα στην Αριζόνα. “Δεν έχουμε ξαναδεί τέτοιο άπλωμα φωτιάς”, λέει η Λίλι Έσκελσεν Γκαρσία, πρόεδρος της μεγαλύτερης ομοσπονδίας εκπαιδευτικών, η οποία αποκαλεί τις εξελίξεις “εκπαιδευτική άνοιξη”*».

Στην Οκλαχόμα έχουν βγει σε απεργία διαρκείας και συνεχίζουν για δεύτερη συνεχόμενη βδομάδα».

Αντιρατσιστικός αγώνας

Η διεθνής μέρα δράσης ενάντια στο φασισμό και το ρατσισμό στις 17 Μάρτη απλώθηκε σε ολόκληρο τον κόσμο. «**ΟΧΙ στον ρατσισμό- ΟΧΙ στον φασισμό** είπαν σε όλες τις γλώσσες, δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι που συμμετείχαν στις διαδηλώσεις σε πάνω από 80 πόλεις σε περίπου 20 χώρες για τη Διεθνή Μέρα Δράσης στις 17 Μάρτη.

“Από το Λονδίνο μέχρι την Αθήνα χιλιάδες διαδήλωσαν σε όλη την Ευρώπη για να τιμήσουν τη μέρα ενάντια στο ρατσισμό” γράφει χαρακτηριστικά το εκτενές ρεπορτάζ του Independent με τις μεγαλύτερες διαδηλώσεις να γίνονται στο Λονδίνο, την Βιέννη, την Αθήνα και την Βαρσοβία». Οι μάχες με τους φασίστες και τη ρατσιστική εκστρατεία δεν

σταμάτησαν στη διάρκεια όλης της χρονιάς και σε πολλές χώρες υπήρξαν ποιοτικές αλλαγές. Το 2018 ήταν η χρονιά των μαχών στα λιμάνια της Ιταλίας και του Ακουάριους. Τα κινήματα επέβαλαν στην ισπανική κυβέρνηση να δεχθεί τους πρόσφυγες ενώ ο **Σαλβίνι** από φόβο ότι το κίνημα αλληλεγγύης μπορεί να μετατραπεί σε κρίση της κυβέρνησης, κυνηγούσε τους δημάρχους στο Νότο που άνοιγαν τις πόλεις τους στα καράβια των προσφύγων.

Το 2018 ήταν η χρονιά δύσκολων αλλά νικηφόρων μαχών στη **Γερμανία**, στην προσπάθεια να απομονωθούν οι φασίστες από το **Κέμνιτς** ως το **Μόναχο** και το **Βερολίνο**. Ήταν η χρονιά που μπήκαν σε κρίση οι Χριστιανοκοινωνιστές, το πρώτο βιολί των ρατσιστών στη Γερμανία, και η **Λεπέν** αναγκάστηκε να αλλάξει όνομα στο “Εθνικό Μέτωπο” που της κληροδότησε ο φασίστας μπαμπάς της. Ο αρχιρατσιστής **Όρμπαν** στην **Ουγγαρία** αντιμετώπισε μια χρονιά αγώνων στα Πανεπιστήμια και τους δρόμους που προμηνύουν κι άλλη αντίσταση για το 2019.

Το 2018 όλοι παραδέχθηκαν πως η παγκόσμια οικονομία όχι μόνο δεν απογειώνεται δέκα χρόνια μετά την κρίση, αλλά καθλώνεται με κίνδυνο για καινούργιες υφέσεις τη χρονιά που έρχεται. Η χρονιά κλείνει με τον Τραμπ να καταγγέλλει την Κεντρική Τράπεζα ως εμπρηστή κρίσεων. Και σ’αυτό το υπόβαθρο ήρθαν αλλαγές που αποσταθεροποιούν ακόμη περισσότερο - ήταν η χρονιά που παραιτήθηκε η **Μέρκελ** από την ηγεσία της Χριστιανοδημοκρατίας κάτω από το βάρος των εκλογικών αποτυχιών, το ΔΝΤ επέστρεψε στην **Αργεντινή**, η χρονιά που παραιτήθηκε ο **Ζούμα** στη **Νότια Αφρική**, που κατέρρευσε ο δικομματισμός στις εκλογές του **Πακιστάν**, που ενάντια στο ρεύμα της “επιστροφής της Δεξιάς” στη Λατινική Αμερική, στο **Μεξικό** κέρδισε θριαμβευτικά ο **Λόπες Ομπραδór**. Ήταν η χρονιά των αλληπαλλήλων αποτυχιών στις διαπραγματεύσεις του Μπρέξιτ, με παραιτήσεις των υπουργών της **Μέι** που μπορεί να οδηγήσουν ακόμη και σε μια ανεξέλεγκτη 29η Μάρτη. Το 2018 ήταν χρονιά που οι από κάτω έκαναν βήματα με μεγαλύτερη σιγουριά από όση είχαν οι από πάνω. Οι από πάνω συνεχίζουν να βρίσκονται σε πανικό και γι’ αυτό γίνονται ακόμη πιο επικίνδυνοι. Η πρόκληση για το 2019 είναι οι εμπειρίες του 2018 να βρουν τρόπο ακόμη πιο συντονισμένης και οργανωμένης έκφρασης. Αυτή είναι η πρόσκληση που κάνει η Εργατική Αλληλεγγύη για τη χρονιά που έρχεται.

Νίκος Λούντος

Οι εργατικοί αγώνες δεν γυρνάνε πίσω

Το 2018 ήταν μια χρονιά αγώνων κι επιτυχιών για την εργατική τάξη αλλά και λυσσαλέων προσπαθειών από τη μεριά της άρχουσας τάξης να μπλοκάρουν τους αγώνες της και να τη στρέψουν προς τα δεξιά. Χωρίς ανάλογη επιτυχία.

Η χρονιά που φεύγει ξεκίνησε με την προσπάθεια της κυβέρνησης να βάλει τέλος στον παράγοντα που έχει προκαλέσει τόσους πονοκεφάλους τόσο στην ίδια όσο και στις προηγούμενες κυβερνήσεις κάθε φορά που επιχειρούσαν να περάσουν τα μνημονιακά μέτρα. Την απεργία. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε ότι ο αντιαπεργιακός νόμος ήρθε μαζί με ένα πακέτο μέτρων – προαπαιτούμενων για το κλείσιμο της τρίτης αξιολόγησης – τα οποία περιελάμβαναν περικοπές και ιδιωτικοποιήσεις.

Ο νόμος που έφεραν και ψήφισαν τον περασμένο Γενάρη προέβλεπε ότι τα πρωτοβάθμια σωματεία θα χρειάζονταν την ψήφο του 50 συν 1 των εγγεγραμμένων μελών τους προκειμένου να καλέσουν απεργία. Ουσιαστικά στερούσε το βασικό όπλο από το πρωτοβάθμιο σωματείο, εκεί που συσπειρώνεται η βάση των εργαζομένων, ενίσχυε τον έλεγχο της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας πάνω τους κι έδινε ένα ακόμα νομικό όπλο στα αφεντικά. Καθόλου τυχαία δεν ήταν και η αδράνεια της ΓΣΕΕ και του ΕΚΑ που αρνήθηκαν να κηρύξουν απεργία ενάντια στον αντιαπεργιακό νόμο και τα προαπαιτούμενα. Η απάντηση ήρθε από τα κάτω στις 15 Γενάρη. Δεκάδες πρωτοβάθμια σωματεία κι ομοσπονδίες αντέδρασαν, κηρύσσοντας ουσιαστικά μια πανεργατική από τα κάτω κι έδωσαν το παρών στους δρόμους της Αθήνας και πολλών άλλων πόλεων, μαζί με την αριστερά που διαδήλωσε από κοινού. Ήταν το καλύτερο προμήνυμα για τη συνέχεια καθώς στην πράξη ο αντιαπεργιακός νόμος έμεινε στα χαρτιά. Η χρονιά που ακολούθησε ήταν γεμάτη απεργιακούς αγώνες πρωτοβάθμιων σωματείων που κατάφεραν κι έσπαγαν την αδράνεια της γραφειοκρατίας, φέρνοντας νίκες στο στρατόπεδο της εργατικής τάξης.

Αν το ένα χαρτί για να σταματήσουν το εργατικό κίνημα ήταν ο αντιαπεργιακός νόμος, το άλλο ήταν ο εθνικισμός. Δεξιά κι ακροδεξιά, άλλοτε με την ανοχή κι άλλοτε με τη συμμετοχή της κυβέρνησης, έπαιξαν το χαρτί του εθνικισμού με απανωτές καμπάνιες ενάντια στους γείτονες. Η Τουρκία έγινε η χώρα του «παρανοϊκού σουλτάνου» που διεκδικεί τις θάλασσες και τα νησιά μας. Η Μακεδονία έγινε ο γείτονας με τις

Απεργία των λιμενεργατών της Cosco στο λιμάνι του Πειραιά

αλτρωτικές διαθέσεις και η Αλβανία η χώρα που καλοβλέπει να φτάσει μέχρι τη νότια Ήπειρο, δολοφονώντας «αγνούς πατριώτες». Έκαναν ο,τι μπορούσαν για να πιάσουν αυτές οι καμπάνιες πάνω στην εργατική τάξη και τη νεολαία. Νέα Δημοκρατία αγκαζέ με καραμπινάτους φασίστες έραβαν, Καμμένος και σία ξήλωναν, ο Μίκης ξέπλενε, οι νεοναζί ξεμυτούσαν από τις τρύπες τους και οι μιντιάρχες ξερνούσαν μισαλλοδοξία. Κι όμως...

Τα συλλαλητήρια για το Μακεδονικό το Φλεβάρη ξεχάστηκαν μέσα σε λίγες μέρες. Βυθίστηκαν μέσα στο σκάνδαλο της Νοβάρτις μια μέρα μετά το εθνικιστικό συλλαλητήριο της Αθήνας, μέσα στο οποίο κολυμπούσαν «εξέχουσες» προσωπικότητες του εθνικισμού. Οι προσπάθειες να επαναληφθούν ήταν παρωδίες των αρχικών.

Καθοριστική δράση

Η δράση των εργατικών σωματείων και της αντικαπιταλιστικής αριστεράς ήταν καθοριστική και σε αυτό το επίπεδο. Από την αρχή η καμπάνια ενάντια στα εθνικιστικά συλλαλητήρια που οργάνωσε η ΑΝΤΑΡ-ΣΥΑ και το ΣΕΚ απλώθηκε σε όλες τις γειτονιές και τους εργατικούς χώρους. Σχεδόν σε κάθε σωματείο που δεξιό συνδικαλιστές έβαζαν εθνικιστικό ψήφισμα, έφευγαν ηττημένοι. Η προσπάθεια να μετατρέψουν τις εργατικές κινητοποιήσεις της ΔΕΘ σε εθνικιστικό συλλαλητήριο, όχι μόνο απέτυχαν αλλά τους γύρισε μπουμέραγκ με χιλιάδες να διαδηλώνουν ενάντια σε μνημόνια κι εθνικισμό. Όταν στο τέλος της χρονιάς πήγαν να πατήσουν πάνω στη νεολαία, βάζοντας μέρα εθνικιστικών καταλήψεων στα σχολεία για τη Μακεδονία και τον Κατσίφα, εκατοντάδες σχολεία σήκωσαν αντιφασιστικά πανό, έβγαλαν αντιφασιστικές ανακοινώσεις, απάντησαν με αντιεθνικιστικές καταλήψεις.

Ήταν μια μάχη σκληρή κι όχι εύκολη, ακριβώς επειδή οι από πάνω έδιναν τα ρέστα τους για να πιάσει τόπο η προπαγάνδα τους. Η επιμονή και η ενιαιομετωπική δράση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς όμως ήταν ο ένας παράγοντας που δεν τους άφησε να έχουν τα αποτελέσματα που ήθελαν. Ο άλλος ήταν η σκληρή πραγματικότητα που δεν κρύβεται εύκολα. Όσο κι αν προσπαθούσαν να πείσουν για τους Τούρκους που θέλουν τα νησιά και τις θάλασσες, όταν το τρυπάνι της Εχον Mobil έμπαινε στη θάλασσα γινόνταν ξεκάθαρο για ποιανού συμφέροντα γίνεται ο καυγάς περί ΑΟΖ. Όσο κι αν οι τηλεοράσεις προσπαθούσαν να αγιογραφήσουν το προφίλ του Κατσίφα, η προβοκατόρικη δράση του με το καλάνσκοφ στο χέρι δεν μπορούσε να μπει κάτω από το χαλί και τις αιματηρές συνέπειες αυτής της εκστρατείας θα τις πλήρωνε με τη ζωή του λίγες μέρες μετά ο **Πετρίτ Ζλφε**, ένας Αλβανός εργάτης γης στη Λευκίμμη.

Στον αντίποδα των προσπαθειών της άρχουσας τάξης να στρέψουν στα δεξιά τον κόσμο, είχαμε την αναζωπύρωση των αγώνων του εργατικού κινήματος. Αγώνων επιθετικών αυτή τη φορά, που έφταναν να καταφέρνουν την ικανοποίηση διεκδικήσεων τους. Η εξαγγελία του «τέλους των μνημονίων» από την κυβέρνηση το καλοκαίρι, δίκαια έβγαλε χιλιάδες εργάτες κι εργάτριες στο δρόμο που ζητούν το αυτονόητο. Από τη στιγμή που η κυβέρνηση υπερηφανεύεται για τα υπερπλεονάσματα κι όπως ισχυρίζεται δεν ισχύουν πια οι μνημονιακοί δεσμοί που αποτελούσαν το άλλοθι για όλα τα αντεργατικά μέτρα της τελευταίας δεκαετίας, έχει έρθει η ώρα να τα πάρουμε όλα πίσω.

Κορυφαία θέση έχει ο αγώνας των εργαζομένων της **Cosco** στο λιμάνι του Πειραιά. Οι λιμενεργάτες του κινέζικου κολοσσού, απήργησαν μαζί-

κά την ημέρα της πανεργατικής απεργίας στις 30 Μάη. Αυτή ήταν μόνο η αρχή, καθώς συνέχισαν την απεργία και τις επόμενες ημέρες διεκδικώντας την υπογραφή ΣΣΕ με αυξήσεις και βελτίωση των συνθηκών εργασίας και ένταξη στα Βαρέα κι Ανθυγιεινά Επαγγέλματα. Η απεργία τους ήταν μια επίδειξη δύναμης. Με τις περιφρουρήσεις τους μπλόκαραν μία από τις βασικές πύλες εμπορευμάτων από την Ασία προς την Ευρώπη, αναγκάζοντας ακόμα και την κινεζική πρεσβεία να κάνει διάβημα προς την Ελληνική κυβέρνηση για να βρεθεί λύση. Η εργοδοσία προσπάθησε να κάμψει τους απεργούς με στήσιμο απεργοσπαστικού

μηχανισμού σε συνεργασία με φασίστες, τρομοκρατία, συγκρότηση κίτρινου σωματείου, προσφυγές στα δικαστήρια κλπ. Η επιμονή των απεργών και η συμπαράσταση πλήθους άλλων κλάδων εργαζομένων – ο **Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια** μπορεί να υπερηφανεύεται για τον κρίσιμο ρόλο που έπαιξε σε αυτό το επίπεδο – έφερε την πρώτη νίκη που είναι η ένταξη των εργατών στα ΒΑΕ, κάθισε την εργοδοσία στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων (παρά τα βρώμικα παιχνίδια που συνέχισε να παίζει) και η μάχη για υπογραφή ΣΣΕ που να ικανοποιεί τους εργαζόμενους συνεχίζεται.

Ο αγώνας της Cosco έδωσε το έναυσμα σε μια σειρά κλάδους να βγουν και να διεκδικήσουν τα αιτήματά τους. Το Σεπτέμβρη βγαίνουν σε απεργία οι **ναύτες** διεκδικώντας κι αυτοί ΣΣΕ με αυξήσεις. Κερδίζουν αυξήσεις 2% και γυρνάνε στη δουλειά μόνο χάρη στο συμβιβαστικό ρόλο που έπαιξε η ηγεσία της ομοσπονδίας τους. Ακολουθούν οι εργαζόμενοι του **Βοήθεια στο Σπίτι** με τη μεγαλύτερη απεργία και διαδήλωση που έχουν κάνει τα τελευταία χρόνια κερδίζοντας το δικαίωμα στη μόνιμη και σταθερή εργασία. Οι συνάδελφοί τους από την **καθαριότητα των δήμων** εξοργισμένοι από τα απανωτά εργατικά «ατυχήματα» καταλαμβάνουν τα αμαξοστάσια των δήμων. Το μπαράζ συνεχίζεται όλο το φθινόπωρο με απεργίες στο **ΠΕ-ΔΥ**, στην **Ιδιωτική Υγεία**, στο **Υπουργείο Ανάπτυξης** και στο **Υπουργείο Πολιτισμού**, στον κλάδο των **δικαστικών υπαλλήλων**. Οι εργαζόμενοι στα δημόσια νοσοκομεία συνεχίζουν το σερί των απεργιακών κινητοποιήσεων με μια μεγάλη απεργία στις 10 Οκτώβρη και κερδίζουν την ανανέωση των συμβάσεων 4.000 συμβασιούχων, καθώς και δεσμεύσεις ότι δεν θα απολυθεί κανείς επικουρικός. Οι συμβασιούχοι εργάτες κι εργάτριες στο **Φυσικό Αέριο** οργανώνονται και μια μέρα πριν την επέτειο του Πολυτεχνείου, πραγματοποιούν την πρώτη 24ωρη απεργία τους τα τελευταία χρόνια που σημειώνει καθολικά ποσοστά συμμετοχής. Η επιτυχία της απεργίας έδωσε ώθηση για νέα κλιμάκωση, με απεργία της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Ενέργειας αυτή τη φορά, στις 18/12. Το «μεταμνημονιακό» φούντωμα του εργατικού κινήματος κορυφώνεται με δύο μαζικές απεργίες, μια στο δημόσιο τομέα στις 14/11 και μία στον ιδιωτικό στις 28/11, που παρά τις προσπάθειες απαξίωσής τους από τις ίδιες τις ηγεσίες που τις κήρυξαν, στέλνουν ξεκάθαρο μήνυμα ότι έχει έρθει η ώρα να τα πάρουμε όλα πίσω!

Στέλιος Μιχαηλίδης

15 Γενάρη, Συλλαλητήριο ενάντια στο πολυνομοσχέδιο και τον αντιπεριγικό νόμο

Φεβράριος 2018, Συλλαλητήριο ενάντια στον εθνικισμό.

10 Οκτώβρη, Απεργία στα δημόσια νοσοκομεία

9 Ιούνη, Athens Pride 2018

1 Δεκεμβρη, Διαδήλωση έξω από τη ΓΑΔΑ για τη δολοφονία του Ζακ

Μια χρονιά αντίστασης στο σεξισμό

Το 2018 ήταν μια χρονιά που οι μάχες ενάντια στο σεξισμό, την ομοφοβία και την τρανσφοβία ήταν στην ημερήσια διάταξη. Ο τόνος δόθηκε ήδη από τις 8 Μάρτη, παγκόσμια ημέρα της γυναίκας. Στην Αθήνα έγινε μια από τις μεγαλύτερες διαδηλώσεις των τελευταίων χρόνων.

Το Pride όχι μόνο ήταν μια από τις μεγαλύτερες διαδηλώσεις όλης της χρονιάς με δεκάδες χιλιάδες στους δρόμους της Αθήνας, αλλά υπήρξε και το πιο πολιτικό: από τη συζήτηση που διοργάνωσε η ομάδα LGBTQI+ ΑΝΤΑΡΣΥΑ με θέμα τους αγώνες του γυναικείου και ΛΟΑΤΚΙ+ κινήματος μέχρι τους χαιρετισμούς των πολύχρωμων οργανώσεων στην κεντρική εξέδρα, και από την οργανωμένη συμμετοχή των εργατικών χώρων, μέχρι τη μαζική συμμετοχή του αντιρατσιστικού/αντιφασιστικού κινήματος και των μεταναστών/τριών, η ημέρα περηφάνιας ξεχειλίζει από πολιτικό περιεχόμενο. Χιλιάδες αγωνίστριες και αγωνιστές συγκέντρωσαν οι διαδηλώσεις περηφάνιας και σε Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Ηράκλειο.

Μέσα σε αυτό το ευρύτερο κλίμα το ΛΟΑΤΚΙ+ και γυναικείο κίνημα αλλά και η εργατική τάξη συνολικά είχε τα αντανάκλαστικά να μην αφήσει τη συγγήν δολοφονία του Ζακ Κωστόπουλου στις 21/9 να κουκουλωθεί – το κίνημα έδωσε την κόντρα με τις μεθοδεύσεις της ίδιας της ΕΛΑΣ και των ΜΜΕ και την κέρδισε, βάζοντας στόχο για τη νέα χρονιά να κερδίσει και την ίδια την δίκη των δολοφόνων και να εξαφανίσει την περιθωριοποίηση και την ομοφοβία που οδήγησαν σε αυτό το έγκλημα.

Αφροδίτη Φράγκου

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΠΕΜΠΤΗ 3/1 καφέ Άνω Πουρναρούσα 6.30μμ
Το Κομμουνιστικό Μανιφέστο
Ομιλητής: Νίκος Βούλτσος

ΖΩΓΡΑΦΟΥ - ΙΛΙΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 3/1 καφέ Σαρδανάπαλος 7.30μμ
Το Κομμουνιστικό Μανιφέστο
Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΠΕΜΠΤΗ 3/1 καφέ Πολυμήχανο (Φλέμιγκ 58, Αργυρούπολη) 8μμ
Τα εργατικά συμβούλια στη Δύση
Ομιλητής: Αλέξανδρος Κοροβέσης

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΠΕΜΠΤΗ 3/1 Σύλλογος Ιμβρίων 8μμ
Η αντίσταση στο σιωνιστικό κράτος του Ισραήλ δεν είναι αντισημιτισμός
Ομιλήτρια: Έλλη Πανταζοπούλου

ΒΡΙΑΝΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 3/1 Πνευματικό Κέντρου Δήμου (Κισσάβου 11) 8μμ
Αστάθεια στην Ε.Ε. και εργατική εναλλακτική
Ομιλητής: Ορέστης Ηλίας

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ

ΠΕΜΠΤΗ 3/1 καφέ Σταθμός 8μμ
Αστάθεια στην Ε.Ε. και εργατική εναλλακτική
Ομιλήτρια: Δήμητρα Λιναρδάκη

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΠΕΜΠΤΗ 3/1 ΕΡΤ-OPEN 7.30μμ
Αστάθεια στην Ε.Ε. και εργατική εναλλακτική
Ομιλητής: Σταμάτης Χατζηδήμου

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 3/1 καφέ Βαβέλ 8μμ
Το επαναστατικό κόμμα
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 3/1 στέκι Εκτός Σχεδίου 6.30μμ
Αστάθεια στην Ε.Ε. και εργατική εναλλακτική
Ομιλητής: Άγγελος Μιχαηλίδης

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΠΕΜΠΤΗ 3/1 Goody's 8μμ

Αστάθεια στην Ε.Ε. και εργατική εναλλακτική
Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 3/1 καφέ Σκαντζόχοιρος 6μμ
Αστάθεια στην Ε.Ε. και εργατική εναλλακτική
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

ΗΡΑΚΛΕΟ

ΠΕΜΠΤΗ 3/1 Πολύκεντρο Νεολαίας 7.30μμ
Τέχνη και επανάσταση – Τζορτζ Γκρος
Ομιλήτρια: Νικολέτα Ζαχαράκη

ΠΕΡΑΙΑΣ

● ΠΕΜΠΤΗ 3/1 καφέ Μικρές Γεύσεις (Τερψιθέα) 6.30μμ
Η πάλη ενάντια στο φασισμό στη Γερμανία
Ομιλητής: Αντώνης Πρέκας
● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/1 καφέ Μικρές Γεύσεις (Τερψιθέα) 6.30μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ;
Ομιλητής: Παναγιώτης Σημιτσόπουλος

ΝΙΚΑΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 3/1 δημαρχείο 7μμ
Πώς οργανώνουμε τις 16 Μάρτη
Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 3/1 Πολιτιστικό Κέντρο Αντ. Σαμαράκης 8μμ
Μαρξισμός και εθνικισμός
Ομιλητής: Μιχάλης Πέππας

ΙΛΙΟΝ

● ΠΕΜΠΤΗ 3/1 στις Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ
Η αντίσταση στο σιωνιστικό κράτος του Ισραήλ δεν είναι αντισημιτισμός
Ομιλητής: Γιάννης Μανωλάτος
● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/1 στις Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλητής: Χρήστος Βαρβέρης

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

● ΠΕΜΠΤΗ 3/1 καφέ Τριώτα 8μμ
Τα Δεκεμβριανά του '44
Ομιλητής: Κώστας Κουρούπης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/1 καφέ Τριώτα 8μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλητής: Κώστας Λάππας

ΚΥΨΕΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 3/1 καφέ Deja 7.30μμ
Ροζα Λούξεμπουργκ, η φλόγα της επανάστασης
Ομιλητής: Νίκος Αλεξανδράτος

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 3/1 καφέ Λα Ροζέ (πλ. Αγ.Νικολάου) 7μμ
Αστάθεια, αντίσταση, εργατική προοπτική
Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη

ΞΕΑΡΧΕΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 3/1 καφέ Αλντεμπαράν 7.30μμ
Η δίκη της Χρυσής Αυγής
Ομιλήτρια: Έβελυν Βαρελά

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 3/1 καφέ Myrtillo (Ευσταθίου Λάμψα και Τριφυλίας, πάρκο ΚΑΠΑΨ) 7.30μμ
Αστάθεια, αντίσταση, εργατική προοπτική
Ομιλητής: Χρήστος Μάραντος

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ - ΘΗΣΕΟ

ΠΕΜΠΤΗ 3/1 βιβλιοπωλείο Αμόνι 7μμ
Γιατί χρειαζόμαστε το ενιαίο μέτωπο;
Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη

ΚΟΛΩΝΟΣ – ΚΕΡΑΜΕΚΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 3/1 καφέ Αυλή του Πέτρου 7μμ
Πώς οργανώνουμε την εργατική συνέλευση στις 20/1
Ομιλητής: Κυριάκος Μπάνος

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 3/1 καφέ Τρίκυκλο (Πυθέου 34 – Νέος Κόσμος) 8μμ
Μπορούμε να απαντήσουμε ταξικά στην καταπίεση;
Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 3/1 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Η αντίσταση στο σιωνιστικό κράτος του Ισραήλ δεν είναι αντισημιτισμός
Ομιλητής: Γιώργος Πελεκουδάς

ΧΑΝΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 3/1 Σύλλογος Δασκάλων 7.30μμ
Κόμμα-Τάξη-Κίνημα
Ομιλητής: Μανώλης Φιωτάκης

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 3/1 καφέ Ποέτα 7.30μμ
Μαρξισμός και εθνικισμός
Ομιλητής: Ευκλείδης Μακρόγλου

Εκδηλώσεις ΚΕΕΡΦΑ

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

Παρασκευή 11/1
Δημαρχείο (αιθ. δημοτικού συμβουλίου) 7μμ
Ομιλητές: Θανάσης Καμπαγιάννης, δικηγόρος, πολιτική αγωγή στη δίκη της ΧΑ, Κώστας Πίττας, ΚΕΕΡΦΑ, γραμματέας Ομοσπονδίας υπαλλήλων ΥΠ.ΟΙ.ΑΝ, Liliانا Saliaj, εργαζόμενη ΜΚΟ σε δομή καμπ
Συντονίζει η Μαρία Κωνσταντοπούλου, μέλος ΔΣ της ΕΣΠΗΤ
Χαιρετίζει ο Παναγιώτης Ζαρίδης, διοικητικός στη Σιβιτανί-δειο

ΠΕΡΑΙΑΣ

Κυριακή 13/1
Δικηγορικός Σύλλογος (λεωφόρος Ηρώων Πολυτεχνείου 47) 6μμ
Ομιλητές: Κώστας Παπαδάκης , δικηγόρος, πολιτική αγωγή στη δίκη της ΧΑ, Θανάσης Διαβολάκης , Ανταρσία στο Λιμάνι, Μαρία Ανδρέου, ΚΕΕΡΦΑ, εκπαιδευτικός
Θα παρέμβουν μαθητές από τα σχολεία του Πειραιά

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

Κυριακή 25/1
Μουσείο Εθνικής Αντίστασης (Λεωφόρος Αντύπα Μαρίνου 134 & Βενιζέλου Σοφοκλή 100) 6μμ
Ομιλητές: Γιώργος Τσιάκαλος, πανεπιστημιακός, Θανάσης Καμπαγιάννης, δικηγόρος, πολιτική αγωγή στη δίκη της ΧΑ
Συντονίζει η Χρύσα Δουζένη, ΚΕΕΡΦΑ

Εξορμήσεις

ΠΕΜΠΤΗ 3/1

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7.30 πμ
ΞΑΝΘΗ Κεντρική πλατεία 5.30μμ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4/1
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μάρκετ Ιν 7μμ
ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης Ούλωφ Πάλμε 7μμ
ΜΕΝΙΔΙ πλατεία Αγ. Βλάσση 6.30μμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Market In Μεταξουργείο 7μμ
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΧΑΡΙΛΑΟΥ Παπαναστασίου και Μαρτίου 6.30μμ
ΠΑΤΡΑ Κολοκοτρώνη και Ρήγα Φεραίου 6μμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 7μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Πεζόδρομος Μιχαήλ Αγγέλου 6.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 5/1

ΞΕΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 11πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Πανόρμου Λαϊκή Λαρίσης 11.30πμ
ΓΚΥΖΗ Πλατεία 11πμ
ΚΥΨΕΛΗ Πλατεία και Κυψέλης 11.30πμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Βεΐκου και Γαλασίου 11.30πμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Ματζαγριωτάκη και Θησέως 11πμ
ΘΗΣΕΙΟ Μάρκετ Ιν Νηλέως 11πμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ Σκλαβενίτης 11πμ
ΚΟΥΚΑΚΙ Γεωρ. Ολυμπίου 12μεσ.
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ Έβερεστ, κεντρική πλατεία 12μεσ.
ΠΑΓΚΡΑΤΙ πλατεία Βαρνάβα 11.30πμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 11.30πμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 11.30πμ
ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 12μεσ.
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ “Τζάντε” Πετρουπόλεως 12μεσ.
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος (έναντι Μουσείου ΕΑΜικής Αντίστασης) 12μεσ.
ΒΡΙΑΝΣΙΑ πλατεία Ανάληψης 11.30πμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ κεντρική πλατεία 11.30πμ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ Πλατεία Πατριάρχου 11.30πμ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ. Ασίας 11.30πμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 12μεσ.
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Έβερεστ 11πμ
ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 11.30πμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος και Καραϊσκού 11.30πμ
ΝΙΚΑΙΑ Λαϊκή 11.30πμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Πλατεία Λαού 11.30πμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ Αγαλμα Λαμπράκη 11.30πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή 11.30πμ
ΧΑΝΙΑ Πλατεία Αγοράς 11πμ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία,

στα συμβούλια αντιπροσώπων απ' τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι' αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότητα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης. Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιπουρική πολεμοκαπηλεία της “δικής μας” άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Ελληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

Θέλω να γίνω μέλος του ΣΕΚ

Όνομα
.....
Διεύθυνση
.....
Πόλη
Τηλέφωνο
Σωματείο - Σύλλογος
.....

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνος Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα, τηλ. 210 5241001
Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος, Λεάνδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβριηλίδης, Γ. Κούβαρης
Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatiki@gmail.com
τηλ.: 210 5241001,
Διεύθυνση Αλληλογραφίας: ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΑΤΑ 7856

Ο ματωμένος Δεκέμβρης του 1963

Κλείνουν 55 χρόνια από τον ματωμένο Δεκέμβρη του 1963, την πρώτη ανοιχτή πολεμική σύγκρουση ανάμεσα σε ελληνοκυπρίους και τουρκοκυπρίους, με εκατοντάδες νεκρούς, πρόσφυγες και αγνοούμενους, κυρίως τουρκοκύπριους.

Τότε ήταν που χαραχτηκε και η πρώτη διαχωριστική γραμμή στο νησί που οδήγησε στον αποκλεισμό των τουρκοκυπρίων στους θύλακες που αποτελούσαν μόλις το 4,8% του εδάφους.

Οι συγκρούσεις στο νησί, που άρχισαν στις 21 προς 22 του Δεκεμβρη, δεν ήρθαν σαν κεραυνός εν αιθρία. Ήταν το αποκορύφωμα ενός έντονου πολιτικού και οικονομικού ανταγωνισμού που υπήρχε ανάμεσα στις άρχουσες τάξεις των δυο κοινοτήτων.

Η ελληνοκυπριακή άρχουσα τάξη προσπάθησε να χρησιμοποιήσει την οικονομική υπεροχή που είχε και το κράτος που ουσιαστικά έλεγχε για να εμποδίσει την τουρκοκυπριακή κοινότητα να αναπτυχθεί και να γίνει ανταγωνιστής της. Η εκκλησία, ο μεγαλύτερος ιδιοκτήτης ακινήτων δεν πουλούσε ούτε νοίκιαζε σπίτια και υποστατικά σε τουρκοκύπριους. Οι ελληνικές επιχειρήσεις, όπως οι τράπεζες, δεν προσλάμβαναν ούτε σαν υπαλλήλους τους τουρκοκύπριους. Οι κρατικές υπηρεσίες κωλυσιεργούσαν στην εξυπηρέτησή τους ενώ το Υπουργείο Εμπορίου και Βιομηχανίας αρνιόταν ακόμα και να τους δώσει άδεια να κάνουν δικές τους επιχειρήσεις. Για να πάρουν τέτοια άδεια οι τουρκοκύπριοι συνήθως αναγκάζονταν ναβάλουν ελληνοκύπριο συνεταιρό.

Η ίδια η κυβέρνηση αρνήθηκε να προσλάβει τουρκοκύπριους δημόσιους υπαλλήλους σε αναλογία 70% με 30% όπως προέβλεπε το Σύνταγμα. Όταν μάλιστα τον Μάιο του 1961 οι τουρκοκύπριοι αρνήθηκαν να ψηφίσουν τρίμηνη ανανέωση της ισχύουσας φορολογικής νομοθεσίας, ζήτηντας εφαρμογή αυτής της αναλογίας, ο **Μακάριος** έδωσε εντολή στις εφορίες να εξακολουθήσουν να εισπράττουν τους φόρους παραβιάζοντας το Σύνταγμα που υπόγραψε μόλις ένα χρόνο πριν.

Αυτό βέβαια δεν έγινε τυχαία, ούτε αφορούσε ένα μεμονωμένο περιστατικό. Ήθελαν να δημιουργήσουν ένα προηγούμενο για να μπορούν να αλλάξουν και άλλες πρόνοιες του Συντάγματος. Η εφημερίδα "Μάχη" του Σαμψών σχολιάζοντας την απόφαση του Μακάριου, ομολογούσε στις 6 του Απρίλη του '61, αυτές ακριβώς τις μεθοδεύσεις της ελληνοκυπριακής άρχουσας τάξης. Εγραφε: «Κατά τους πολιτικούς παρατηρητές, η καθόλου στάσης των Τούρκων παρέχει λαμπρά ευκαιρία και δημιουργεί τρόπον τινά εν προηγούμενον, βάσει του οποίου τα σημεία εκείνα του Συντάγματος, τα

Ο Σαμψών που έγινε "πρόεδρος" με το πραξικόπημα Ιωαννίδη το 1974 ήταν από τους πρωταγωνιστές στις σφαγές στα χωριά των Τουρκοκυπρίων το 1963

οποία δημιουργούν εστίας προστριβών μεταξύ των δυο συνοίκων στοιχείων, να μην εφαρμόζονται κατά γράμμα»

Λίγο αργότερα ο Μακάριος παραβιάζοντας ξανά το Σύνταγμα αποφάσιζε να μην εφαρμόσει την πρόβλεψη για δημιουργία χωριστών τουρκοκυπριακών δήμων στις πέντε μεγάλες πόλεις. Δημιουργούσε άλλο ένα τετελεσμένο σε βάρος των τουρκοκυπρίων.

Τα 13 σημεία

Ο πολιτικός ανταγωνισμός αυτής της περιόδου έφτασε στο αποκορύφωμα του το φθινόπωρο του 1963, όταν ο Μακάριος προσπάθησε να τροποποιήσει το Σύνταγμα προτείνοντας στους τουρκοκύπριους 13 σημεία αλλαγής του. Από τα δεκατρία σημεία τα επτά αποτελούσαν αφαίρεση προστατευτικών για την τουρκοκυπριακή μειοψηφία διατάξεων, όπως το δικαίωμα βέτο του αντιπρόεδρου, ενώ τα άλλα έξι ήταν ανώδυνες παραχωρήσεις. Οι τουρκοκύπριοι αρνήθηκαν να δεχτούν αυτές τις τροποποιήσεις.

Ο Μακάριος όμως ήταν αποφασισμένος να επιβάλει και αυτές τις αλλαγές. Όπως ομολογεί σε επιστολή που έστειλε στον **Ν.Κρανιδιώτη**, πρεσβευτή στην Αθήνα, λίγο πριν υποβάλει τα δεκατρία σημεία, «η αναθεώρηση του Συντάγματος απο-

τελεί εθνικήν επιταγήν» και ότι «σε περίπτωση που η Τουρκική πλευρά θα απέκρουε τις διαπραγματεύσεις, ή σε περίπτωση που οι διαπραγματεύσεις θα αποτύγχαναν, η Κυβέρνηση θα επροχώρει εις την ληψιν άλλων μέτρων προς επίτευξιν του σκοπού της αναθεωρήσεως».

Οι συγκρούσεις

Ήταν σχεδόν σίγουρο ότι ένα τέτοιο σχέδιο θα οδηγούσε σε ένοπλες συγκρούσεις. Ο Μακάριος όμως προετοιμαζόταν για ένα τέτοιο ενδεχόμενο. Έκανε μαζί με τον τότε υπουργό Εσωτερικών, τον **Πολύκαρπο Γιωρκάτζη** το σχέδιο "Ακρίτας" (ήταν το ψευδώνυμο του Γιωρκάτζη) που πρόβλεπε την στρατιωτική επιβολή της αλλαγής του Συντάγματος και των συμφωνιών της Ζυρίχης. Παράλληλα προχώρησαν στην δημιουργία της "Εθνικής Οργάνωσης Κυπρίων". Μιας στρατιωτικής οργάνωσης που στελεχώνονταν κυρίως από μέλη της ΕΟΚΑ. Στο σχέδιο Ακρίτας συμμετείχαν όλα τα γνωστά τότε στελέχη της κυβέρνησης, και της πολιτικής ηγεσίας των ελληνοκυπρίων όπως ο **Παπαδόπουλος**, ο **Κληρίδης**, ο **Σαμψών**, ο **Αζίνας** (διοικητής τότε της Συνεργατικής Τράπεζας), και πολλοί άλλοι οι οποίοι οργάνωναν ένοπλες ομάδες.

Τα σχέδια αυτά της ελληνοκυπριακής άρχουσας τάξης διακηρύ-

σονταν σχεδόν ανοιχτά και έφταναν μέχρι τις απειλές προς τους τουρκοκύπριους: «Είναι προς το συμφέρον των ιδίων των τουρκοκυπρίων όπως τα αρνητικά στοιχεία των συμφωνιών αρθούν με τάξιν και σύναισιν προτού παρασύρει ταύτα ο λαίλαπας της ογκούμενης λαϊκής δυσφορίας»(περιοδικό "Άγων" Αύγουστος '63).

Πράγματι αυτό που ακολούθησε ήταν λαίλαπα για τους τουρκοκύπριους. Τα ξημερώματα της 21ης Δεκεμβρίου του 1963, μετά από μια περίοδο έντασης των μυστικών προετοιμασιών και στις δυο πλευρές, μέσα από ένα τυχαίο γεγονός, τη δολοφονία μιας τουρκοκύπριας, ξέσπασαν οι συγκρούσεις. Εκατοντάδες, κυρίως τουρκοκύπριοι νεκροί, πρόσφυγες και αγνοούμενοι - τα οστα πολλών από αυτούς ανακαλύπτονται σήμερα σε πηγάδια και αναγνωρίζονται με τη μέθοδο DNA.

Για πολλές μέρες οργίαζαν οι ένοπλες ομάδες, του Σαμψών και των άλλων πρωτοπαλλήκων που εξόπλισε ο Μακάριος και τις ένταξε ο Γιωρκάτζης στο σχέδιο Ακρίτας, φόνοι, λεηλασίες, βιασμοί και απέραντη καταστροφή.

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η τουρκική άρχουσα τάξη επιδίωκε να μετακινήσει τους τουρκοκύπριους σε περιοχές με ομοιογενή τούρκικο πληθυσμό. Όμως ήταν η πολιτική της ελληνοκυπριακής άρχουσας τάξης και ο φόβος από αυτά τα εγκλήματα που έσπρωξε τους τουρκοκύπριους να ακολουθήσουν τις επιλογές της ηγεσίας τους.

Δυστυχώς σε όλη αυτή τη πορεία που οδήγησε στις συγκρούσεις και στον πόλεμο του 1963-64 δεν ήταν μόνο τα παλιά στελέχη της ΕΟΚΑ και οι δεξιοί πολιτικοί που πρωτοστάτησαν αλλά και άλλοι που θεωρούνται προοδευτικοί όπως ο **Λυσσαρίδης** και άλλα στελέχη της κατοπινής **ΕΔΕΚ** που είχαν δική τους ένοπλη ομάδα, και δικό τους καπετανάτο.

Ακόμη και το **ΑΚΕΛ** που σήμερα καταδικάζει την προσπάθεια τότε του Μακάριου να τροποποιήσει το Σύνταγμα χωρίς την θέληση των τουρκοκυπρίων, την εποχή που συνέβαιναν αυτά τα γεγονότα υποστήριξε πλήρως και τον Μακάριο και τα πρωτοπαλικάρα του. Υποστήριξε τα σχέδια τους για τροποποίηση του Συντάγματος. Αν υπήρχε κάποια κριτική που έκανε τότε το ΑΚΕΛ στην δεξιά και την κυβέρνηση του Μακάριου ήταν γιατί δεν του έδιναν την δυνατότητα να πάρει και αυτό μέρος στις εξελίξεις. Η "Χαραυγή" της εποχής είναι γεμάτη με καλέσματα για "εθνική ενότητα" και "εθνική συμπίερωση όλων των ελλήνων ανε-

ξάρτητα από οποιοσδήποτε πολιτικές, ιδεολογικές και άλλες διαφορές». Δεν υπάρχει όμως ούτε μια καταγγελία της κυβέρνησης ή των ενόπλων ομάδων για τα εγκλήματα τους σε βάρος των τουρκοκυπρίων.

Υποκρισία

Είναι η μεγαλύτερη υποκρισία να βγαίνουν οι πρωταγωνιστές αυτών των επεισοδίων όπως έκανε ο Παπαδόπουλος σε συνέντευξη το '76, που παρουσιάστηκε σε βίντεο που είδε πρόσφατα το φως της δημοσιότητας και να παραδέχεται ότι οι τουρκοκύπριοι ήταν πολίτες δεύτερης κατηγορίας και ότι ήταν «η μεγαλύτερη αποτυχία της ε/κ ηγεσίας το ότι δεν ακολούθησε πολιτικές που θα έδιναν στους τουρκοκύπριους ένα μεγαλύτερο μερίδιο στην ευημερία που η Κύπρος αποκτούσε.»

Είναι υποκρισία όχι μόνο γιατί τα λέει μετά την ήττα του '74 αλλά γιατί η μόνη αποτυχία που ουσιαστικά αναγνωρίζουν είναι ότι δεν κατάφεραν τελικά να στραγγαλίσουν τους τουρκοκύπριους, οικονομικά και πολιτικά όπως σχεδίαζαν.

Είναι γεγονός ότι το 1973 στις διαπραγματεύσεις που διεξάγονταν από τον **Κληρίδη** και τον **Ντενκτάς** έφτασαν πολύ κοντά σε αυτό το στόχο, αφού οι τουρκοκύπριοι κάτω από την τεράστια πίεση του οικονομικού και πολιτικού αποκλεισμού και της απομόνωσης στους θύλακες, έφτασαν στο σημείο να δεχτούν σχεδόν και τα 13 σημεία του Μακάριου. Όμως και πάλι ο Μακάριος δεν δέχτηκε γιατί ήθελε περισσότερα. Δεν ήθελε με κανένα τρόπο να μοιραστεί την εξουσία μαζί τους.

Ο ματωμένος Δεκέμβρης του '63, τα όσα ακολούθησαν και τα σύνορα που δημιούργησαν όχι μόνο επι του εδάφους, αλλά κυρίως στις καρδιές και στα μυαλά των ανθρώπων, θα συνεχίσουν να μας στοιχειώνουν αν δεν αρχίσουμε να συζητάμε αυτά τα γεγονότα και αν δεν αναγνωρίσουμε αυτές τις πραγματικότητες. Αν δεν μιλήσουμε ανοικτά για αυτά τα εγκλήματα, αν δεν πούμε το φόνο, φόνο, το βιασμό, βιασμό και την λεηλασία, λεηλασία. Αν συνεχίζουμε να τα θεωρούμε πατριωτικά κατορθώματα, δεν μπορούμε να ελπίζουμε για ειρήνη και επανένωση. Ακόμη και αν φτάσουμε σε μια κοινή αποδεκτή συμφωνία, αυτή θα κινδυνεύει να τιναχτεί στον αέρα από τους θαυμαστές και τιμητές του Σαμψών, του Γιωρκάτζη, του Παπαδόπουλου και των άλλων τουρκοφάγων του σχεδίου «Ακρίτας».

Ντίνος Αγιομαμής

Πάμε για απεργία στις 8 Μάρτη

Η πρωτοβουλία για να μετατραπεί η 8 Μάρτη, η Διεθνής Ημέρα Γυναικών, σε απεργιακή κινητοποίηση έχει ξεκινήσει στους εργατικούς χώρους. Οι δυνάμεις του Συνονισμού Ενάντια στα Μνημόνια και του Συντονιστικού των Νοσοκομείων την οργανώνουν ήδη, συζητώντας για αυτήν με τους εργαζόμενους και ανοίγοντάς την στα σωματεία.

Η σημασία της είναι τεράστια. Κάθε χρόνο διαδηλώνουμε στις 8 Μάρτη αναδεικνύοντας τη μάχη ενάντια στις σεξιστικές επιθέσεις, ενάντια στην γυναικεία καταπίεση. Το να πάρει όμως φέτος χαρακτηριστικά απεργιακής κινητοποίησης θα είναι μια μεγάλη αναβάθμιση. Θα βάλει σε κίνηση τη δύναμη που μπορεί να τσακίσει τις ανισότητες και τις διακρίσεις σε βάρος των γυναικών σε όλα τα επίπεδα, να πάρει πίσω κατακτήσεις των γυναικών που χτυπήθηκαν στα χρόνια της κρίσης και να διεκδικήσει ακόμα περισσότερα δικαιώματα.

Τα αιτήματά μας για προσλήψεις, μόνιμη εργασία, στελέχωση των νοσοκομείων, των σχολείων,

στικές ιδέες της κυρίαρχης τάξης, ένα δυνατό μήνυμα ενότητας των εργαζόμενων, αντρών και γυναικών, ενάντια στο σύστημα της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης.

Απαιτούμε από το επόμενο Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ να υιοθετήσει την πρόταση και να αποφασίσει ότι εκείνη τη μέρα θα προκηρύξει

των δήμων είναι κρίσιμα και για τις εργαζόμενες σε αυτούς τους χώρους και για όλες τις γυναίκες που φορτώνονται στις πλάτες τους τα βάρη από το χτύπημα των κοινωνικών υπηρεσιών. Μια απεργία στις 8 Μάρτη θα αναδείξει αυτή τη διάσταση, θα διευρύνει τις διεκδικήσεις του εργατικού κινήματος, θα το ενισχύσει και θα το κάνει πιο αποτελεσματικό. Θα είναι επιπλέον ένα δυνατό χαστούκι στις σεξι-

απεργία. Την ίδια πρόταση θα κάνουμε και στο Γενικό Συμβούλιο της ΟΕΝΓΕ όταν συγκληθεί. Να ακολουθήσουμε και εδώ το παράδειγμα των εργαζόμενων, αντρών και γυναικών, της Ισπανίας που έκαναν την περσινή 8 Μάρτη απεργιακή με τεράστια επιτυχία και ετοιμάζονται να το επαναλάβουν φέτος, όπως και σε άλλες χώρες.

Οι εκδηλώσεις που οργανώσαμε το τελευταίο διάστημα στους εργατικούς χώρους με αφορμή το νέο βιβλίο του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου “Η πάλη για την απελευθέρωση των γυναικών” δείχνουν ότι μπορούμε κι εδώ να πάμε σε μια δυνατή απεργία στις 8 Μάρτη.

Ζαννέτα Λυσικάτου, μέλος ΓΣ ΟΕΝΓΕ

Επόμενες εκδηλώσεις

Εργαζόμενοι Δήμου Αγ. Παρασκευής

Τρίτη 15/1 Αιθ. δημοτικού συμβουλίου, 1.30μμ
Ομιλήτρια: Μαρία Στύλλου

Πατήσια

Τετάρτη 16/1 καφενείο Περιμπανού, 6.30μμ
(Χατζηδάκη 9)
συνδιοργάνωση Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο
με συνεργατικό καφενείο Περιμπανού

Σε παράνομες και εκδικητικές απολύσεις τριών καθαριστριών προχώρησε η εταιρία καθαρισμού Master Clean στην Κρήτη, παραμονές των γιορτών των Χριστουγέννων. Αυτή ήταν η απάντηση της εργοδοσίας στο αίτημα των εργαζόμενων να τους καταβληθεί το Δώρο των Χριστουγέννων που δικαιούνται. Ανακοίνωση συμπαράστασης στις απολυμένες κυκλοφόρησε ο Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια.

Η πρώτη απόλυση ήταν της **Αγγελ-λα Χαραλαμπίκη**. Η Εργατική Αλληλεγγύη μίλησε μαζί της. «Αρχές Δεκέμβρη ξεκινήσαμε να συζητάμε με τις συναδέλφισσες που δουλεύαμε μαζί για το ζήτημα του δώρου που δεν καταβάλλεται ενώ το δικαιούμαστε. Όλες συμφωνούσαμε ότι θα πρέπει να το διεκδικήσουμε. Να ζητήσουμε συνάντηση με την εργοδοσία και να το απαιτήσουμε. Αποφασίσαμε να μιλήσουμε και με άλλες συναδέλφισσες και συναδέλφους και όλοι μαζί να κινηθούμε. Η αντίδραση

Master Clean Απολύσεις αντί για δώρο

των εργοδοτών ήταν να δουν κάθε πόστο μόνο του και να μιλήσουν με κάθε εργαζόμενο ξεχωριστά.

Εκεί άρχισαν οι απειλές για να μας φοβίσουν και να μας διασπάσουν. Η απάντηση που πήρα εγώ, όταν τους είπα πως όταν με προσέλαβαν μου είπαν ότι θα παίρνω ό,τι δικαιούμαι, ήταν αρχικά ότι το δώρο περιλαμβάνεται στο μισθό μου, ότι δηλαδή στα 3 ευρώ την ώρα που παίρνω είναι και το δώρο. Μιλάμε για απίστευτη κοροϊδία. Στη συνέχεια βέβαια και αφού τους πίεσα πάρα πολύ μου είπαν ότι “εμείς δώρο δεν βάζουμε” και να σταματήσω να το διεκδικώ, αλλιώς θα απολυθώ. Αυτή ήταν η αρχή της συζήτησης.

Ακολούθησε καταγγελία μας στο Εργατικό Κέντρο Ηρακλείου το οποίο πίεσε τους εργοδότες να συμμορφωθούν με το νόμο. Παρά τις δεσμεύσεις τους όμως ότι θα το κάνουν, η τελική τους απάντηση ήταν ότι “δώρο εμείς δεν βάζουμε που να

χτυπιέστε κάτω και όποιος το διεκδικήσει, απολύεται”. Και αυτό που ήρθε ήταν η απόλυση η δική μου και άλλων συναδελφισσών που κατά κύριο λόγο πρωτοστατήσαμε στην οργάνωση της μάχης. Και στο μεταξύ έχουμε ακούσει τα πάντα, συκοφαντίες και ύβρεις, ότι είμαστε τρελοί.

Η Master Clean αναλαμβάνει δημόσιες υπηρεσίες, γραφεία, σπίνια, πολυκατοικίες, τα πάντα, σε όλη την Κρήτη. Απασχολεί πάνω από 60 εργαζόμενους, κύρια γυναίκες, η πλειοψηφία των οποίων δουλεύει εκεί από ενάμιση μέχρι και δέκα χρόνια. Σαν όνομα στην επιχείρηση φαίνεται η **Χρυσάνθη Πρικάκη**, αλλά ουσιαστικά κουμάντο κάνουν δυο αδέρφια, οι **Γιώργος** και **Μανώλης Αθανασάκης**. Αυτή τη στιγμή πολλοί έχουμε κάνει καταγγελία στην επιθεώρηση εργασίας και η πρώτη συνάντηση με την εργοδοσία έχει οριστεί για τις 30 Γενάρη. Τόσο εκείνη τη μέρα όσο και στις επόμενες συ-

ναντήσεις που θα γίνουν στις αρχές Φλεβάρη θα οργανώσουμε κινητοποίηση απέξω.

Απαιτούμε να ανακληθούν οι απολύσεις, να επιστρέψουμε στη δουλειά και να πάρουμε όσα δικαιούμαστε, που δεν είναι μόνο το δώρο. Θεωρούν τις γυναίκες τον πιο αδύναμο κρίκο και ότι μπορούν να μας χτυπήσουν πιο εύκολα. Εξαντλούν την εργοδοτική αυθαιρεσία απέναντι σε εργαζόμενες γυναίκες που αυτή τη στιγμή εργάζονται ως σκλάβες, ειδικά στο συγκεκριμένο συνεργείο που μας δηλώνουν για τετράωρο και δουλεύουμε 15 ώρες τη μέρα. Όμως, έπεσαν έξω. Οι εργαζόμενες αντιστάθηκαν και έχουμε τη δύναμη να νικήσουμε. Έχουμε συζητήσει και με το σωματείο των καθαριστριών που υπάρχει στο δημόσιο τομέα να κάνουμε κάτι κοινό για όλο τον κλάδο. Κανείς δεν είναι μόνος του, μπορούμε να πάρουμε πίσω όσα μας ανήκουν».

Σε υποχώρηση ανάγκασαν την εργοδοσία τους οι καμαριέρες του πεντάστερου ξενοδοχείου Park Hyatt Vendome στο Παρίσι, μετά από τρεις μήνες απεργία. Οι εργαζόμενες που δούλευαν στο ξενοδοχείο μέσω εργολαβικής εταιρίας, κέρδισαν αυξήσεις στους μισθούς, αναγνώριση των συνδικαλιστριών εκπροσώπων τους στο χώρο καθώς και καλύτερες συνθήκες εργασίας.

Από τις εξήντα καμαριέρες στην εργολαβική εταιρία απήργησαν οι πενήντα και δεν έκαναν πίσω ακόμα και όταν η εργοδοσία και η διοίκηση του ξενοδοχείου προσπάθησαν να τις αντικατα-

Οι καμαριέρες του Παρισιού νίκησαν

στήσουν με άλλες, πιο κακοπληρωμένες. Συνέχισαν την απεργία για 87 μέρες, και την τελευταία μέρα, πριν μπουν νικήτριες για δουλειά, πραγματοποίησαν συγκέντρωση έξω από το ξενοδοχείο με σημαίες της CGT και τύμπανα, φωνάζοντας συνθήματα. Στο πλευρό τους ήταν όλο αυτό το διάστημα μέλη του κλαδικού σωματείου του Παρισιού, εργαζόμενοι του “Θεάτρου της Κομμούνας” που βρίσκονταν επίσης σε απεργία, καθώς και εννιά εργαζόμενοι του ίδιου του ξενοδοχείου.

Η απεργία ήταν συνέχεια αντίστοιχων αγώνων στον χώρο, που στο παρελθόν είχαν κερδίσει 130 μισθό, διάλειμμα και γεύμα στο χώρο του ξενοδοχείου και όχι στο πάρκινγκ (!), σταμάτημα της αμοιβής με το δωμάτιο και καθορισμένο ωράριο. Η νίκη της νέας απεργίας είναι ένα χαστούκι στους νόμους του Μακρόν που δεν επιτρέπουν στους εργολαβικούς εργαζόμενους να έχουν συνδικαλιστές εκπροσώπους στο χώρο εργασίας.

Διαδήλωση για τον Σ. Λουκμάν

«**Ι**σόβια καταδίκη των δολοφόνων του Σαχζάτ Λουκμάν» είναι το κεντρικό σύνθημα της διαδήλωσης που οργανώνουν την Παρασκευή 18 Γενάρη στα Πετράλωνα η ΚΕΕΡΦΑ και η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας «Η Ενότητα», στην επέτειο των έξι χρόνων από τη δολοφονία του Πακιστανού εργάτη. Η συγκέντρωση θα γίνει στις 5μμ στην πλατεία Μερκούρη και θα ακολουθήσει πορεία στο σημείο όπου, το Γενάρη του 2013, ο Σ.Λουκμάν έπεφτε νεκρός από τις μαχαιριές των χρυσαυγιτών Στεργιόπουλου και Λιακόπουλου.

Η επέτειος των έξι χρόνων από τη δολοφονία του Λουκμάν συμπίπτει με τη δίκη, σε δεύτερο βαθμό, των δύο δολοφόνων του. Η επιτυχία της διαδήλωσης στις 18 Γενάρη θα παίξει κρίσιμο ρόλο ώστε οι δράστες, που βρίσκονται στη φυλακή καταδικασμένοι πρωτόδικα σε ισόβια, να λάβουν την ίδια ακριβώς ποινή και στο Εφετείο. Και να αναγνωριστεί, όπως και στην πρώτη δίκη, το ρατσιστικό κίνητρο της δολοφονίας. Γι αυτό και το κάλεσμα συνδυάζει τη σημασία της συμμετοχής στην πορεία με την παρουσία όλων στο Εφετείο Αθηνών τις ημέρες της δίκης των δυο δολοφόνων και συγκεκριμένα στις 14 και τις 22 Γενάρη στις 9πμ.

Η διαδήλωση θα γίνει παρουσία του πατέρα του Σ.Λουκμάν, Χαντίμ Χουσεϊν, που βρίσκεται στην Αθήνα για το Εφετείο των δολοφόνων του παιδιού του και ζητά τη στήριξη όλου του αντιρατσιστικού και αντιφασιστικού κινήματος για την ισόβια καταδίκη τους.

Η οργάνωσή της έχει ήδη ξεκινήσει με εξορμήσεις, αφισκοκολλήσεις και περιοδείες σε πλατείες, στέκια και εργατικούς χώρους στις γειτονιές των Πετράλων και όλων των γειτονικών περιοχών. Στόχος της τοπικής ΚΕΕΡΦΑ είναι η όσο των όσο το δυνατόν μεγαλύτερη συμμετοχή συνδικατών, φορέων, συλλογικοτήτων, οργανώσεων της Αριστεράς καθώς και όλου του κόσμου της περιοχής στις 18 Γενάρη.

6 χρόνια από τη δολοφονία
τιμούμε τη μνήμη
του Σαχζάτ Λουκμάν,
δολοφονημένου από
χρυσαιγίτες
στις 17.01.2013

**στη φυλακή για πάντα
οι νεοναζί δολοφόνοι
της Χρυσής Αυγής**

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18 ΓΕΝΑΡΗ
Αντιφασιστική Συγκέντρωση
5:00μμ Πετράλωνα, Πλ. Μερκούρη

ΚΕΕΡΦΑ Κίνηση ΕΝΩΜΕΝΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΠΑΤΡΙΣΤΩΝ
ΠΑΚΙΣΤΑΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΕΛΛΑΔΟΣ "Η ΕΝΟΤΗΤΑ"

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ ΜΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΩΡΑ

Με 5ωρη παναπτική στάση εργασίας (10πμ με 3μμ) για μόνιμες προσλήψεις στα νοσοκομεία και συγκέντρωση στις 10πμ μπροστά στο υπουργείο Υγείας ξεκινάει την νέα χρονιά οι εργαζόμενοι στην δημόσια υγεία την Πέμπτη 3/1, αφού -παρά τις διαβεβαιώσεις της κυβέρνησης για αυξημένη μοριοδότηση των επικουρικών- οι επικείμενες προσλήψεις της τροπολογίας 11Κ ήταν ένα φιάσκο. Ήδη η κήρυξη και μόνο της στάσης εργασίας για τις 3/1 ανάγκασε την κυβέρνηση μέσα στις γιορτές να πάρει πίσω την τροπολογία, ωστόσο η μάχη για μόνιμες προσλήψεις συνεχίζεται.

“Σαν Συντονιστικό Νοσοκομείων ήμασταν οι πρώτοι που αναδείξαμε τον εμπαιγμό της κυβέρνησης που άλλα λέει στα λόγια και άλλα κάνει στην πράξη. Από τα μέσα Δεκέμβρη ακόμα επιμείναμε στην διαφαινόμενη αντίθεση μεταξύ των προφορικών υποσχέσεων της πολιτικής ηγεσίας και της τροπολογίας που ήρθε στην Βουλή για να υλοποιήσει υποτίθεται τις υποσχέσεις. Η ουσιαστική άρση της μοριοδότησης των επικουρικών εργαζόμενων στα νοσοκομεία όπως αυτή είχε διατυπωθεί επίσημα από την ηγεσία του υπουργείου υγείας, δεν άφηνε περιθώρια για εφσυχασμό. Αυτός ήταν και ο λόγος που πιέσαμε την ΠΟΕΔΗΝ να ακολουθήσει τον δρόμο των κινητοποιήσεων και να ξεκινήσει το 2019 με προκήρυξη νέας στάσης εργασίας από την αρχή του χρόνου”, τόνισε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο

Χρίστος Αργύρης, γιατρός στο Νοσοκομείο Γεννηματά και μέλος του Συντονιστικού Νοσοκομείων.

“Η προκήρυξη της στάσης έφερε άμεσα αποτελέσματα και μια ακόμα μικρή νίκη αφού το υπουργείο αναγκάστηκε να αναδιπλωθεί και να αποσύρει την τροπολογία. Ζητάμε εδώ και τώρα να επανέλθει η προηγούμενη μοριοδότηση που δίνει 20 μόρια το μήνα για κάθε έναν από τους πρώτους 48 μήνες εργασίας και 7 μόρια το μήνα για όσους εργαζόμενους έχουν ακόμα μεγαλύτερη προϋπηρεσία. Είναι μια μοριοδότηση που εξασφαλίζει πραγματικά πως χιλιάδες επικουρικοί εργαζόμενοι που δουλεύουν τόσα χρόνια στα νοσοκομεία θα μονιμοποιηθούν. Η κυβέρνηση με την τροπολογία που πέρασε μέσα στο Δεκέμβρη αντί να μονιμοποιεί όλο αυτό τον κόσμο, όπως είχε υποσχεθεί, τον πετάει στην απόλυση και την ανεργία.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ θέλει να δείξει φιλεργατικό προφίλ, όμως συνεχίζει τις πολιτικές των φοροελαφρύνσεων στους πλούσιους και στο μεγάλο κεφάλαιο, κόβοντας χρήματα από το κοινωνικό κράτος και τις πραγματικές ανάγκες των εργαζόμενων.

Στα δημόσια νοσοκομεία μέσα στις γιορτές αποδείχτηκε για άλλη μια φορά πως οι τεράστιες ελλείψεις και οι περικοπές στην χρηματοδότηση έχουν φέρει το δημόσιο σύστημα υγείας στα όρια της κατάρρευσης. Οι εργαζόμενοι με τους αγώνες μας όλα το προηγούμενα

χρόνια καταφέραμε να κρατήσουμε τα νοσοκομεία ανοιχτά. Ξεκινάμε το 2019 με αγώνες αποδεικνύοντας στην πράξη πως είμαστε δυνατοί και πως μπορούμε να αναγκάσουμε την κυβέρνηση να μας ακούει και να αναδιπλώνεται. Αυτή η στάση εργασίας και η συγκέντρωση είναι πολύ σημαντική και ανοίγει με τον πιο δυναμικό και αγωνιστικό τρόπο τη νέα χρονιά”, ανέφερε ο Χ. Αργύρης.

Εμπαιγμός

Στην προκήρυξη που εξέδωσε το Συντονιστικό Νοσοκομείων τονίζεται μεταξύ άλλων: “Η ανακοίνωση των θέσεων που προκηρύσσονται στην 11Κ/2018 ήρθε να ολοκληρώσει την εικόνα του εμπαιγμού από την ηγεσία του Υπουργείου. Από το σύνολο των 1.116 θέσεων μόνο οι 200 περίπου είναι «κοινές θέσεις»

και όλες οι υπόλοιπες δίνονται σε ειδικές κατηγορίες. Με αυτή την σύνθεση θέσεων είναι σίγουρο ότι η πλειοψηφία των ήδη υπηρετούντων θα οδηγηθούν σε απόλυση.

Από την πλευρά των εργαζόμενων στα νοσοκομεία ξεκαθαρίζουμε ότι δεν έχουμε να χωρίσουμε τίποτα με τον κόσμο που διεκδικεί μια θέση εργασίας μέσω των «ειδικών κατηγοριών» του ΑΣΕΠ. Το δικαίωμα στην εργασία είναι αναφαίρετο δικαίωμα για όλους. Δεν θα πέσουμε σε καμιά παγίδα να στραφούμε ο ένας απέναντι στον άλλον. Γι αυτό συνεχίζουμε να παλεύουμε και να ζητάμε να μην απολυθεί κανένας συνάδελφος”. Το Συντονιστικό Νοσοκομείων καλεί στην συγκέντρωση της Πέμπτης 3/1 στις 10πμ μπροστά στο Υπουργείο Υγείας.

Κυριάκος Μπάνος

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ‘Όχι στο «προσοντολόγιο»

Με μια μεγάλη κινητοποίηση στις 20/12 έξω από το υπουργείο Παιδείας απάντησαν οι εκπαιδευτικοί στις μεθοδεύσεις της κυβέρνησης και στο νέο σχέδιο προσλήψεων του υπουργού Γαβρόγλου που πετάει στην ουσία χιλιάδες αναπληρωτές εκπαιδευτικούς στην ανεργία.

Στην ανακοίνωση που εξέδωσε το Συντονιστικό των Αναπληρωτών που συνεδρίασε την Παρασκευή 21/12 μια μέρα μετά τη μεγάλη κινητοποίηση τονίζεται μεταξύ άλλων πως χρειάζεται “άμεσος πανελλαδικός συντονισμός και μαζικές κινητοποιήσεις ενάντια στον ακραίο κυνισμό κυβέρνησης και υπουργού που πετάνε στην ανεργία αναπληρωτές εκπαιδευτικούς που κράτησαν όρθια τα δημόσια σχολεία εδώ και χρόνια, ακυρώνουν τα πτυχία χιλιάδων σημερινών αδιόριστων και άνεργων εκπαιδευτικών, οδηγούν

όλους σε αέναο κυνήγι «προσόντων», σε μια τεράστια προσωπική οικονομική αιμορραγία. Δεν υπάρχουν ευνοημένοι από αυτό το σχέδιο νόμου που πιάνει το νήμα από τον Αρσένη, τη Γιαννάκου, τη Διαμαντοπούλου κι επιχειρεί να επιβάλει αξιολόγηση και απολύσεις.

Εμείς πιάνουμε το νήμα από τις μεγαλειώδεις κινητοποιήσεις του Μάρτη 2018, διεκδικώντας και υπερασπίζοντας με

αποφασιστικότητα το δικίο και την αξιοπρέπειά μας. Διατυμπανίζουμε προς πάσα κατεύθυνση και σε κάθε τόνο ότι οι αντι-εκπαιδευτικές, νέο-συντηρητικές και άγρια ταξικές πολιτικές τους είναι αυτές που πρέπει να αποτελέσουν παρελθόν. Το ν/σ είναι τερατούργημα που οφείλει να αποσυρθεί ολόκληρο τώρα!”, αναφέρεται στην ανακοίνωση.

ΕΥΔΑΠ Να υπογραφεί συμπληρωματικές ΣΣΕ

Κινητοποίηση εν μέσω γιορτών την Τετάρτη 19/12 πραγματοποιήσαν μπροστά στο κεντρικό κτίριο της Λαοδικείας οι εργαζόμενοι στην ΕΥΔΑΠ απαιτώντας την υπογραφή της συμπληρωματικής ΣΣΕ όπως είχε συμφωνηθεί με την διοίκηση της ΕΥΔΑΠ.

“Κανένα πρόσχημα για την αναβολή της υπογραφής δεν γίνεται δεκτό. Μόνη επιλογή η κλιμάκωση των αντιδράσεων μας. Δεν θα επιτρέψουμε να συνεχιστεί η λεηλασία των αποδοχών μας της περιόδου 2010-2018.

Θέλουν να μετατρέψουν την κατάργηση του 4024/12 για το μέσο μισθολογικό κόστος, σε μόνιμο περιορισμό των αποδοχών μας με εντατικοποίηση, πρόωρες απολύσεις και πρόσληψη χαμηλόμισθων υπαλλήλων.

Να φορέσουμε τα κίτρινα γιλέκα και με τη μαζική μας παρουσία, να μην επιτρέψουμε σε κανένα να αμφισβητήσει τις διαθέσεις μας. Θα γίνει της Γαλλίας”, αναφέρει το ΣΕΚΕΣ ΕΥΔΑΠ στην ανακοίνωση που εξέδωσε.

ΛΕΠΕΤΕ Καταλήψεις καταστημάτων της ΕΤΕ από τους συνταξιούχους

Δύο καταλήψεις καταστημάτων της Εθνικής Τράπεζας μέσα σε δέκα μέρες πραγματοποιήσαν μέσα στις γιορτές οι συνταξιούχοι της ΕΤΕ στέλνοντας ηχηρό μήνυμα προς κάθε κατεύθυνση ενάντια στην κατάργηση του ΛΕΠΕΤΕ.

“Από τις 11/12 και για τέσσερις μέρες καταλάβαμε το κατάστημα Ευριπίδου και Αθηνάς ενώ από τις 18/12 και για τρεις μέρες καταλάβαμε το κεντρικό κατάστημα της πλατείας Συντάγματος”, ανέφερε στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Ιωάννα Παυλοπούλου**, συνταξιούχος της ΕΤΕ και μέλος του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια.

“Η κατάληψη του Συντάγματος έληξε την Πέμπτη 20/12 προκειμένου να εξυπηρετηθούν οι συνταξιούχοι αφού η πληρωμή των συντάξεων Δεκεμβρίου είχε οριστεί για την Παρασκευή 21/12.

Η τελευταία ημέρα όμως της καταληψίας του Συντάγματος ήταν και ημέρα πανελλαδικής κινητοποίησης των συνταξιούχων, όπου σε δεκατέσσερις πόλεις σε όλη την Ελλάδα αποκλείστηκαν και δεν λειτούργησαν τα τοπικά καταστήματα της Εθνικής.

Τη δε Παρασκευή 21/12 και μόνο η παρουσία των συνταξιούχων έξω από το κεντρικό κατάστημα της Αιόλου, χωρίς πρόθεση κατάληψης, προκάλεσε το κλείσιμο όλων των εισόδων της τράπεζας με εντολή της Διοίκησης με όλους τους συνταξιούχους να διεκδικούν την πρόσβαση τους στα ταμεία για να πληρωθούν τις συντάξεις τους.

Αργότερα την Παρασκευή στολήστηκε δέντρο στην πλατεία Εθνικής Αντίστασης και ορίστηκε νέα συγκέντρωση διαμαρτυρίας για τις 27/12 στις 10πμ στην πλατεία, ενώ και τη Δευτέρα 31/12, ομάδες συνταξιούχων με πανό βρέθηκαν έξω από τα καταστήματα της Σόλωνος και του Κολωνακίου οδηγώντας στο κλείσιμο και των δυο καταστημάτων.

Ευχαριστούμε πολύ τον Σύλλογο των εργαζόμενων του νοσοκομείου **Αγ. Σάββα**, το **ΣΕΛΜΑ** και την **Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας** για τα ψηφίσματα συμπαράστασης στον αγώνα μας για να σώσουμε τον ΛΕΠΕΤΕ και το ΤΥΠΕΤ, ένας αγώνας που θα συνεχιστεί με μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση το επόμενο διάστημα”, τόνισε η Ι. Παυλοπούλου.

Οι εργατικοί αγώνες ανταμώνουν

Η ΔΕΣΦΑ, μία από τις εταιρείες που δραστηριοποιείται στον τομέα της ενέργειας, μία κερδοφόρα εταιρία η οποία αποτελεί και το ενεργειακό μέλλον της χώρας, μεταβιβάστηκε σε ποσοστό 66% σε ευρωπαϊκή κοινοπραξία. Εταιρίες που θα έπρεπε να διατηρήσουν τον δημόσιο χαρακτήρα, διατηρούν το καθεστώς εργασίας ορισμένου χρόνου με αποτέλεσμα να παγιώνονται και να σταθεροποιούνται οι ελαστικές μορφές εργασίας, συμβάσεις έργου κλπ., σε βάρος της σταθερής και μόνιμης εργασίας των εργαζομένων χωρίς την ύπαρξη επιχειρησιακών συλλογικών συμβάσεων εργασίας ή αντίστοιχων κλαδικών που θα αποτελούν προστατευτικό δίκτυ για εργαζόμενους στον ίδιο κλάδο.

Σε συνέχεια των ενεργειών που έως σήμερα είχαν γίνει από πλευράς μας, ήταν μονόδρομος πια η διεκδίκηση της θέσης μας μέσω των απεργιών.

Στις 16/11/2018 προκηρύξαμε 24ωρη προειδοποιητική απεργία με μεγάλη συμμετοχή των εργαζομένων. Στις 22/11/2018 κάναμε παράσταση διαμαρτυρίας στη Ρεβυθούσα. Συνεχίσαμε στις 28/11/2018 στην πανεργατική απεργία της ΓΣΕΕ και στις 18/12/2018 συμμετείχαμε στην απεργιακή κινητοποίηση της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Ενέργειας κατά της ιδιωτικοποίησης των Εταιριών Ενέργειας. Η πλειοψηφία των πρωτοβάθμιων σωματείων της ΠΟΕ ενώσαμε τις φωνές μας για τις κοινές μας διεκδικήσεις: Απευθείας εργασιακές σχέσεις με πλήρη και ισότιμα δικαιώματα με το τακτικό προσωπικό, αναγνώριση της προϋπηρεσίας και ένταξη στις Επιχειρησιακές ΣΣΕ του συνόλου του προσωπικού.

Η αλληλεγγύη που λάβαμε το τελευταίο δύσκολο διάστημα από εργολαβικά, κλαδικά σωματεία, με καταταγισμό ψηφισμάτων αλλά και φυσική παρουσία εκπροσώπων πρωτοβάθμιων σωματείων από τον χώρο της Υγείας, των συγκοινωνιών, της ενέργειας, της επικοινωνίας του πολιτισμού, εργατών, ναυτεργατών, εμποροϋπαλλήλων, δευτεροβάθμια, τριτοβάθμια συνδικαλιστικά όργανα, ήταν καθοριστικά για την συνέχεια της ενεργής διεκδίκησης. Αντιληφθήκαμε ξεκάθαρα ότι δεν είμαστε μόνοι σε αυτό τον αγώνα. Αγωνιούν και συμπαραστέκονται και άλλοι. Η αλληλεγγύη που εισπράχτηκε, ενεργοποίησε στην ουσία εμένα τον εργαζόμενο, τον άμεσο ενδιαφερόμενο. Πως μπορώ να μένω απαθής, να λυθεί το δικό μου θέμα από άλλους χωρίς εμένα; Η αλληλοβοήθεια καλλιεργείται στην συνείδηση των εργαζομένων, χτίζεται σιγά-σιγά, μέρα με τη μέρα, χρόνο με τον χρόνο. Η συναδελφικότητα γίνεται ηθικό καθήκον εντός και εκτός των χώρων εργασίας.

Συνάδελφε, από όλους τους χώρους και όλους τους κλάδους, ενωμένοι & αλληλέγγυοι είμαστε πιο δυνατοί. Γνωρίζουμε, εμπνεόμαστε, διδασκόμαστε. Ξέρω τους αγώνες που δίνεις καθημερινά, και εσύ τους δικούς μου. Ενώνουμε τις διεκδικήσεις μας για ένα καλύτερο και αισιόδοξο μέλλον.

Μαρία Κοτρώνη,
πρόεδρος ΠΣΕΦΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ
20
ΓΕΝΑΡΗ

10ημ
ΑΙΘΟΥΣΑ
ΠΟΕ ΟΤΑ
Καρόλου 24
Πλ. Καραϊσκάκη
ΜΕΤΡΟ Μεταξουργείο

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ
ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

ΝΑ ΤΑ ΠΑΡΟΥΜΕ
ΟΛΑ ΠΙΣΩ

- Καμιά απόλυση συμβασιούχων - εργολαβικών Μονιμοποιήσεις και προσλήψεις
- Πάλη για Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας με αυξήσεις στους μισθούς
- STOP στις σεξιστικές επιθέσεις Εμπρός για απεργιακή 8 Μάρτη

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΓΩΝΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ

• <http://synntonismos.gr> • 6945677808 • www.synntonismos.gr • 6984 624060 • synntonismos@gmail.com

ΚΥΡΙΑΚΗ 20 ΓΕΝΑΡΗ Στην αίθουσα της ΠΟΕ ΟΤΑ, Καρόλου 24, πλ. Καραϊσκάκη, ΜΕΤΡΟ Μεταξουργείο

10.00πμ – 12.00πμ

«Καμιά απόλυση συμβασιούχου - εργολαβικού. Μονιμοποιήσεις και προσλήψεις»

12.30πμ- 2.00πμ

«Πάλη για Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας με αυξήσεις στους μισθούς»

2.30πμ- 4.00πμ

«STOP στις σεξιστικές επιθέσεις. Εμπρός για απεργιακή 8 Μάρτη»

Οι επικουρικοί στα Νοσοκομεία παλεύουμε για το δικαίο αίτημα της μονιμοποίησης, ενώ η κυβέρνηση προσπαθεί να μας πετάξει. Εγώ δουλεύω 18 μήνες, ωστόσο υπάρχουν συνάδελφοι που δουλεύουν μέχρι και 5 χρόνια με συμβάσεις. Πιστεύω ότι καλύπτουμε πάγιες ανάγκες, κρατάμε τα τμήματα όρθια. Το ίδιο συμβαίνει και στην Παιδεία, έτσι και στην

Υγεία, έχουν διαλυθεί αυτοί οι δύο σημαντικοί τομείς. Εκτός από τους ίδιους τους εργαζόμενους, όλη η κοινωνία θα ωφεληθεί από τις μονιμοποιήσεις. Όλο το τελευταίο διάστημα οι επικουρικοί πάνε από ανανέωση σε ανανέωση, που βέβαια την κερδίζουν με τις κινητοποιήσεις, αλλά έχει φτάσει πια η ώρα να πάμε ένα βήμα παραπέρα και να δοθεί μια οριστική λύση.

Μέχρι πρόσφατα δεν είχα πλήρη εικόνα του τι κινητοποιήσεις γίνονται γιατί ήμασταν λίγο σκόρπιοι. Άρχισα να μαθαίνω για αυτές τις μάχες και νέα για τους επικουρικούς τώρα με το Συντονιστικό των Νοσοκομείων που μας φέρνει σε επαφή και κοινή δράση. Το Αγλαΐα Κυριακού είχε συμμετάσχει στην τελευταία απεργία τον Δεκέμβρη. Γι' αυτό συνεχίζουμε απεργιακά και στις 3/1 αλλά και στη Συνάντηση Εργατικής Αντίστασης, για να μπορέσουμε να συντονιστούμε όλοι οι συνάδελφοι που έχουμε ελαστικές σχέσεις εργασίας, στην Παιδεία, την Υγεία και τους άλλους χώρους, να κλιμακώσουμε και να κερδίσουμε.

Κωνσταντίνα,
διοικητικό προσωπικό Παίδων
Αγλ. Κυριακού

Οι διακρίσεις και η κατασπατάληση των εργατικών δικαιωμάτων αποτελεί κοινό τόπο και καθημερινή εμπειρία για όλους μας στους χώρους δουλειάς. Ο κατακερματισμός του εργατικού δυναμικού και η διάσπαση της ενότητας με βάση τον κλάδο και τη σχέση εργασίας κάνει ευκολότερο τον έλεγχο των αντιστάσεων των εργαζομένων από κυβέρνηση και εργοδοσία, ώστε αυτές να περνούν ευκολότερα τις «μεταρρυθμίσεις» και «αναδιαρθρώσεις» που πάντα θύμα έχουν τους ίδιους τους εργαζόμενους και τα δικαιώματά μας.

Εργαζόμενοι όλων των σχέσεων εργασίας δίνουν καθημερινά αμέτρητους αγώνες στους χώρους δουλειάς για την υπεράσπιση των εργατικών δικαιωμάτων. Οι επιμέρους μικρές αλλά σημαντικές νίκες του αμέσως προηγούμενου διαστήματος τόσο στο ΥΠ.ΠΟ.Α. (περιορισμός των απλήρωτων εργαζομένων, διεκδίκηση ίσων δικαιωμάτων, μακροχρόνιες συμβάσεις στην καθαριότητα), αλλά και σε άλλους χώρους του Δημοσίου όπου οι εργαζόμενοι, μόνιμοι και συμβασιούχοι, παλεύουν (ανανέωση συμβάσεων ΟΑΕΔ και παράταση συμβάσεων επικουρικών στα Νοσοκομεία), είναι σημάδια των δυνατοτήτων που έχει το εργατικό κίνημα όποτε αντιστέκεται απεργιακά και στριμώχνει την πολιτική ηγεσία των Υπουργείων και την κυβέρνηση. Ειδικότερα στο ΥΠ.ΠΟ.Α. παρατηρούμε μεγάλα κομμάτια εργαζομένων να οργανώνουν δυναμικά τον αγώνα ενάντια στις απολύσεις συμβασιούχων (όπως οι κινητοποιήσεις του ΣΕΚΑ για τις απολύσεις στην ψηφιοποίηση), να μπαίνουν με φόρα στον αγώνα (όπως το Σωματείο Εργαζομένων στην Αρχαιολογία στην Άρτα) ή να πραγματοποιείται κλαδική απεργία τον Οκτώβρη μόνιμων και συμβασιούχων (η πρώτη ύστερα από 1 χρόνο) ενάντια στην υπαγωγή μνημείων και αρχαιολογικών χώρων στο Υπερταμείο. Την ίδια στιγμή που συνεχίζονται οι αγώνες σε Εκπαίδευση και Υγεία ταυτόχρονα με τις απεργίες των εργαζομένων στην ΔΕΣΦΑ και των ΜΚΟ για μόνιμη και σταθερή εργασία καθώς και σωματείων του ιδιωτικού τομέα για την διεκδίκηση ΣΣΕ και αυξήσεων.

Προϋπόθεση για να νικήσουμε είναι η υπέρβαση του κατακερματισμού του αγώνα, του διαχωρισμού ανά Υπουργείο, κλάδο ή ονομασία της ομηρίας μας (ΙΔΟΧ, ΕΣΠΑ, ΟΑΕΔ, αναπληρωτές, επικουρικοί, εργολαβικοί, μπλοκάκηδες), ώστε με ενωτικό και συντονισμένο αγώνα, με απεργιακή κλιμάκωση, να σπάσουμε ακριβώς αυτή καθαυτή τη φύση της ομηρίας.

Τα ρυάκια της εργατικής διεκδίκησης μπορούν να πολλαπλασιαστούν και να συντονιστούν με στόχο ένα μεγάλο, ανυποχώρητο κίνημα το οποίο θα ανατρέψει την κυβερνητική πολιτική. Με άμεσους στόχους τη μετατροπή όλων των συμβάσεων σε αορίστου χρόνου, την κατάργηση κάθε μορφής ελαστικής εργασίας, μόνιμες μαζικές προσλήψεις, Συλλογικές Συμβάσεις σε κάθε κλάδο και χώρο δουλειάς, εξώση εργολαβίων και κεφαλαίου από τους φορείς και τις υπηρεσίες του Δημοσίου.

Η Συνέλευση του Συντονισμού Εναντία στα Μνημόνια στις 20 Γενάρη μπορεί να συμβάλει αποφασιστικά στην παραπάνω προοπτική και πρέπει να αποτελέσει ένα σημαντικό ραντεβού των αγωνιστών εργαζομένων στην προσπάθεια οργάνωσης της αντίστασης στα σχέδια κυβέρνησης και αφεντικών.

Αντώνης Σκαρπέλης Μέλος Ε.Ε. Πανελληνίου
Σωματείου Εκτάκτου Προσωπικού ΥΠΠΟ

Ειρήνη Φωτέλλη, μέλος ΔΣ ΠΟΣΠΕΡΤ